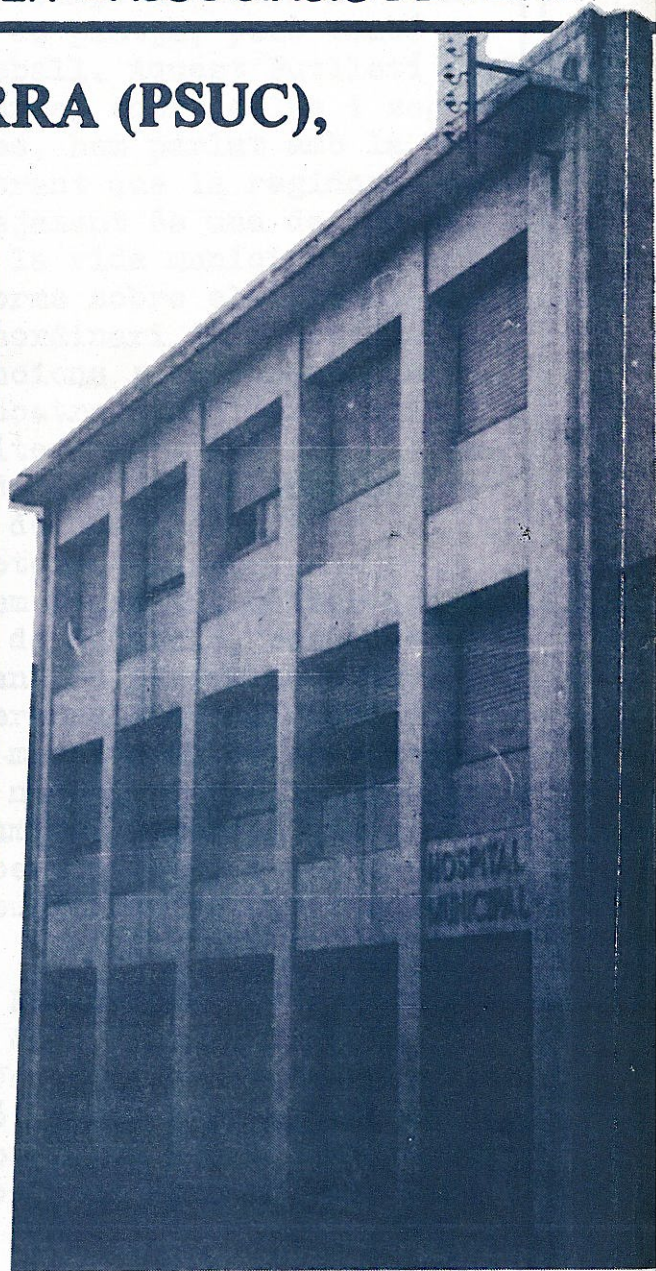
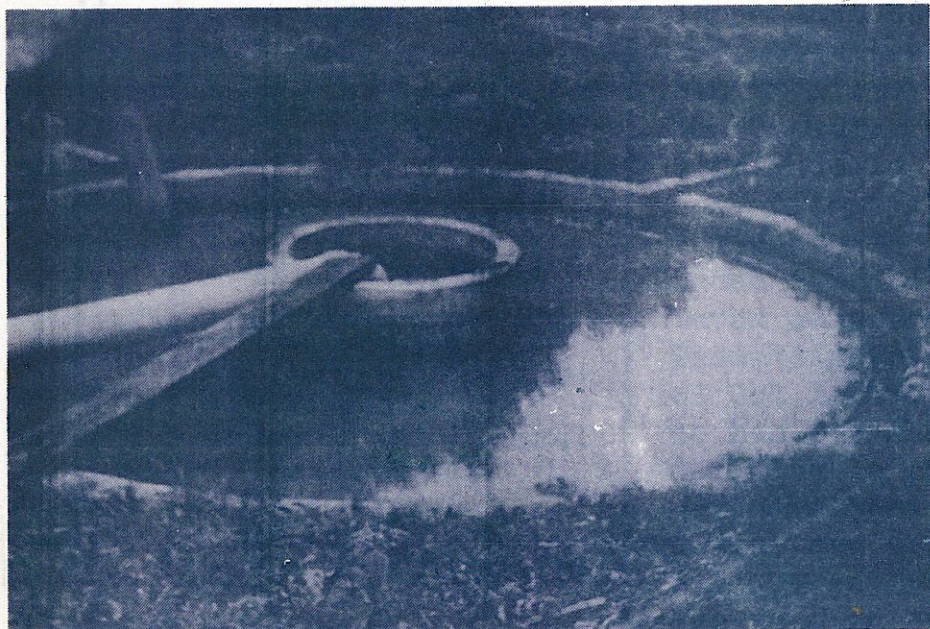

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

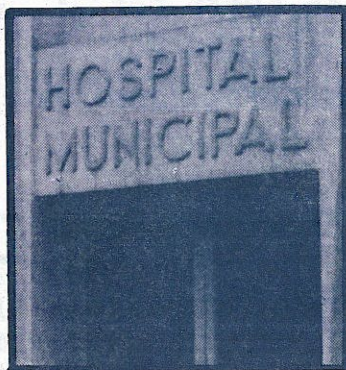
nº5 - AGOST DEL 1980

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

ENTREVISTA AMB MARIA SERRA (PSUC), REGIDORA DE SANITAT

CRÒNICA DELS PLENS MUNICIPALS

INFORME

“Les plantacions d'eucaliptus i els seus protagonistes”,
pel Grup de Defensa del Medi Ambient de Girona

COL.LABORACIONS

“Reflexions sanitàries”, per Jordi Turró

“Un ans-d'ahir de la nostra vila”, per en Tià

Portaveu dels lectors, Temes locals, Successos,
Planes Infantils, Els acudits d'en Ramon, etc.

PÒRTIC

SUMARI :

- Portada d'Enric Marqués
- Pòrtic
- Entrevista a Maria Serra
- Plana de Grècia
- Els Apocaliptus (2ª part)
- Problemàtica Ecològica
- El Fle
- Acudits d'en Ramón
- "Reflexions Sanitàries per Jordi Turró
- "Recordant un any d'ahir de la nostra vila" Per Tia
- "El turó de l'Home" per Amadeu
- Plana Infantil
- Portaveu dels lectors
- Temes Locals
- "Bravo, bravo, bravo.." Per Ll. Ventura
- Plana literària per Mercè
- "Ironies d'estiu" per J.V.B.
- Successos
- "Los ciegos de Llagostera la nit" pel Conde Dracula

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom del autor.

Som a l'estiu, temps de calor i vacances dies de sol i de platja, però també de cabòries i treball. Aquest Butlletí surt amb trenta planes, entre elles i seguint les entrevistes, hem parlat amb la Maria Serra -considerant que la regidoria de Sanitat i Sanejament és una de les més importants de la vida municipal-. També un extens informe sobre els plans -incluint l'extraordinari de l'Hospital-, i dues noves seccions : "Recordant un any d'ahir de la nostra vila" per l'amic Tia i la "Plana Literària". Cal dir que estem contents de les col·laboracions rebudes i també de les tres cartes pel Portaveu dels Lectors.

Tanmateix volem donar a conèixer qui som el Col·lectiu de Redacció, cosa que si no hem fet abans és perquè no estava prou definida la personalitat del mateix i estructuralment mancava un delegat responsable, que és necessari per la legalització, ja en tràmits. Recordem que el Col·lectiu està obert a tots, i que esperem tot tipus de suggerències, crítiques, opinions,...

COL·LECTIU DE REDACCIÓ :

Responsable : Joan Ventura Brugulat.
Col·lectiu : Josep Aiguabella, Marta Albà Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Anna Pardo, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, agost de 1.980
"BUTLLETI D'INFORMACIÓ LOCAL"
Nº 5

Dirigit pel :
Col·lectiu de Redacció
Editat per :
L'Associació de Veïns

Apartat 54
LLAGOSTERA

ENTREVISTA a MARIA SERRA

pel Col·lectiu de redacció

-Qui és la Maria Serra ?

"Sóc una persona que intenta que tot el que feig i el que sento estigui d'acord amb la meua consciència i sigui en bé dels demés. Si m'he dedicat a la política és perquè a través de la mateixa cosa que puc fer alguna d'aquestes coses."

-Quina és la postura d'una regidora del PSUC en un Ajuntament amb majoria de C. i U. ?

"La postura que ting és la d'ajudar al poble, no a C. i U.. Si elle em donen una oportunitat per poder treballar l'aprofito."

-Però teòricament hauria d'estar a l'oposició....?

"No és que teòricament, és que encara que estigui treballant amb C. i U. sóc a l'oposició. La prova és que quan la proposta és d'ells, la majoria de les vegades voto en contra."

-En el fons està suavitada a les ordres de l'alcalde....

"No feig res, per molt alcalde que sigui, que no estigui d'acord amb la meua manera de pensar i amb defensar els interessos dels meus electors."

-Però en el darrer Pla va semblar interpretar-se que la idea de l'alcalde era que Vd. podria fer les feines però sempre i quan estiguessin d'acord amb el pensament d'ell.

"Això va dir-ho ell, i jo li vaig contestar que ja en parlaríem...!! A més està escrit en un acte de l'Ajuntament que farà de regidora de Sanitat sempre i quan se'n respectin les competències, i el dia que no sigui així ho plantaré."

-Com intervé (atribucions) en la Conselleria de sanejament ?

"Com a regidora de Sanitat només he pogut fer propostes, i vaig dir que el segon pla de sanejament era el més important, però aleshores se'n van posar una sèrie d'obstacles, i al haver de passar-ho a altres conselleries (Hisenda, Urbanisme,...) va quedar frenat. --No se'n va dir que no, sinó que més tard, després,..."

"De totes maneres les coses queden aturades perquè no hi dediquen tot el temps que necessita el desenvolupar un càrrec de regidor".

-Parlant del segon pla de sanejament, en l'entrevista a l'alcalde, al preguntar-li perquè no s'havia iniciat més aviat, va dir que hi havia la regidora de Sanitat que se'n havia d'haver preocupat...

"El vaig iniciar jo, el que passa és que s'interposen les regidories. La Sanitat es una cosa, però per portar-ho a terme ho ha de fer Urbanisme, on al moment hi havia el Sr. Codina".

"M'he crec que l'alcalde se'n hagi preocupat ara. El beneplàcit per fer aquestes obres ja es va donar abans. Con també les Normes Subsidiàries, ja ens havien reunit moltes vegades, quan encara era alcaldessa la Sra. Maria Gifre".

-L'Alcalde manifestava que la potabilitat de l'aigua a Llagostera és totalment segura. Opina el mateix ?

"No, crec que l'aigua no està bé. CREC QUE L'AIGUA ESTÀ CONTAMINADA

Considero que està molt contaminada

Ara, segons el farmacèutic l'aigua no està més contaminada que la dels pobles del costat".

-Vostè es basa amb informes tècnics per fer aquestes afirmacions?

"Sí, amb l'informe del farmacèutic, amb un informe del Dr. Turró, on es diu que les sigües estan esclament; i que de la forma en que estan els desguassos i la manca de depuració, ja es comprèn que les sigües no poden estar bé".

-A Llagostera només tenim una depuradora, i encara ha estat molt de temps sense funcionar. Com és això?

"Hi ha hagut molta de problemes per posar-la en funcionament, doncs és una depuradora molt antiga i amb un mecanisme rudimentari. Segons se'm va explicar està pràcticament quinze dies parada, és a dir queda l'aigua estancada i quan està plena, és quan la depura. Però s'ha d'anar a posar en marxa i s'ha de vigilar un parell de dies fins que quedi buida".

-Quant a sanejament, quines mesures es pensen adoptar a curt terme?

"De moment, almenys que fins el poble no hi hagi clavegueres obertes. Ara bé s'arranjar-ho com una cosa definitiva, només es pot fer amb l'execució del Pla de Sanejament (obrir clavegueres, conducció desguassos, fer la depuradora per l'altre banda del poble, etc.) sino no serà efectiu. Tot això és importantíssim i urgent i farà el màxim per activar-ho".

-Segons un acord del ple, a Vd. se la va delegar per la creació de la Junta de Sanitat, però ara sembla que hi ha altres interpretacions sobre aquest punt.

"L'alcalde va dir que se m'havia delegat per la Planificació Familiar, ja que segons ell la Junta de Sanitat ja està formada des de l'any 1940 i pico; i que el que ell va entendre és que es fes funcionar aquesta. Cosa que mai ha fet".

-Per qui havia d'estar formada aquesta Junta?

"Els tècnics sanitaris, l'alcalde i representants de la FE. i JONS. Però mai ha estat efectiva, i ara l'alcalde, el que vol és fer ressucitar una cosa morta".

ELS TÈCNICS SANITARIS ESTAN AL SERVEI DEL POBLE, I NO EL POBLE AL SERVEI D'AQUESTS

"Nosaltres creiem que si mai ha funcionat tampoc ho farà ara. Parlant d'això l'alcalde va dir, haviam si no tenim confiança amb els tècnics, i si ens pensavem que aquests "traficaven amb la carn humana". - Jo vaig contestar que els sanitaris estaven al servei del poble i no el poble al servei d'aquests, i per tant aquesta Junta ha de estar formada bàsicament pel poble".

"Les coses d'han de portar políticament i els tècnics fan-los servir políticament, i no que els tècnics facin política".

"Però ells..., l'alcalde, això no ho entenen. Es va parlar d'una comissió mixta, però ara sembla que el Sr. Alcalde ho accepta. Jo dic que no admetreré res que no sigui proposta feta per mi, tal i com se'm va dir al ple".

-Però si a Vd. se la Delega per la creació d'una Junta, i ara es diu que ja era feta, això comporta una contradicció...

"Des del moment que se'm assignaven aquestes atribucions, és que se'm donava un vot de confiança, pel meu bon criteri. Però si després se'm neguen, significa que el que no té bon criteri és el que me les dona".

-Així en resum...

"Jo he presentat una proposta que estava a l'Ajuntament abans del ple. Ell va dir que no la posaria en el primer ple. Ara veurem si s'inclou en el segon, sino a la tercera el PSC i el PSUC, presentarem una proposta i s'haurà de convocar un ple extraordinari".

-Parlant dels acords del ple sembla que hi ha mals precedents. Com és el cas de la llevadora.

"Vaig ésser la primera que vaig dir que teníem una llevadora, però que no se la veia mai, i aleshores vaig forçar al ple perquè prengués una postura. Se'm va demanar un informe i em vaig assabentar a la Seguretat Social, i allà em van dir que aquesta Sra. havia de viure a Llagostera i treballar quatre hores de consulta

LA LLEVADORA HA DE VIURE A LLAGOSTERA
I TREBALLAR VUIT HORES DIÀRIES

i quatre de visites a domicili". "Els regidors de D. i U. van dir que era igual que no visqués aquí, doncs deien que si l'obligàvem aquesta Sra. marxaria i encara seria pitjor. -Jo no hi estic d'acord i he fet un altre informe de totes les obligacions que tenen els tècnics sanitàris".

-En uns papers que ha passat per les botigues diu que visita dues hores cada dia de dilluns a divendres, en el consultori del Dr. Pascual.

"Quant al dispensari, ella va dir que l'hora de visita que li venia bé, era de 9 a 11, i en aquesta hora hi havia el Dr. Turró, i com que el Dr. Pascual li deixava el seu consultori, li anava més bé".

"A mi em sembla que no és això, i que s'han de posar d'acord i cadescú fer unes hores. Però l'alcalde va intervenir, i digué que si ella no volia anar al dispensari municipal no tenia perquè fer-ho..."

-De totes maneres veiem que no s'ha complert la decisió del ple. Quina és doncs l'autoritat que té el ple?

"El ple té autoritat si l'alcalde fa complir els seus acords, de no ésser així és perquè ho retarda per algun fi, que és tot el que pot fer, però no anul·lar l'acord".

-La practicante actual és interina, i ara sabem que en el B.O.E. ha sortit el nomenament d'un nou titular per a Llagostera.

"Segons sembla aquest senyor no pot exercir competentment, i per tant s'hauria de fer passar per un tribunal mèdic. Se n'ha de parlar amb Sanitat, que és la qui ha de decidir".

-Resum d'altres tasques dutes a terme quant a Sanitat i Sanejament.

"El meu treball en el 2º pla de sanejament. La construcció del Dispensari, i tramitar perquè sigui de la Seguretat Social, i que almenys de moment quedi com un petit ambulatori. Tinc l'esperança de què a la llarga es pugui convertir en un centre de salut, tal i com està en el Mapa Sanitari de la Generalitat (podria venir un pediatre, un dentista, ...)".

"També he intervingut en altres problemes de sanejament, desguassos, ..."

-Participació en la Comissió de la Conselleria de Cultura.

"Vaig poder treballar amb la Casa de les Vídues fins arribar a convèncer de que es fes més senzill, dins el mateix estil, per ésser més "barato" i ràpid, amb l'intenció de que enguany es puguin inaugurar almenys un parell de locals".

LA CREACIÓ DEL MUSEU D'AGRICULTURA I COSTUMS, SERÀ MOLT INTERESSANT DE CARA EL TURISME,

"Quant al Museu d'Agricultura i Costums hi ha la dificultat de buscar un lloc

adient. He pensat amb aquella casa, propietat de l'Ajuntament al carrer Sirona Alta, també amb la Casa de l'Estanc de Dalt, per així formar un nucli dins el casc antic. La creació del Museu d'Arts i Costums, serà molt interessant de cara al turisme i el nom de Llagostera".

-Hospital Municipal, quina és la seva opinió?

"Vaig trobar molt estrany que donant-me la Conselleria de Sanitat, no se'm posés a la Junta de l'Hospital (pensant que entraven 2 regidors). Malgrat tot vaig considerar que la meua obligació era averiguar quina era la veritable realitat que hi ha Hospital-Ajuntament. Amb les dades que tenia i havent recon-

guit els Estatuts, vaig enviar-ho a la Generalitat perquè fossin un examen jurídic, i van contestar que era propietat de l'Ajuntament".

"Això vaig participar-ho al ple, i la Junta de l'Hospital va fer un informe, en el que es deia entre altres coses, "... era una fundació... A mi em va extranyar moltíssim l'actitud de la Junta, i si ells diuen que el que volen és el bé del poble, no entenc que sigui una Junta particular i no posada per l'Ajuntament".

"Si emposo en el cas d'aquesta Junta el primer que hagués fet, era presentar tota la documentació i posar el càrrec a disposició de l'Ajuntament".

"Al final s'ha presentat un informe del Secretari, que trobo molt ben fet, on es denuncia la manca de documentació dins l'Ajuntament dins una època determinada, però queden les actes que són documents presentables a qualsevol jutjat".

"No entenc però, que després d'aquest temps la Junta continuï en els seu lloc, i jo no en sé res més".

Però com és que en ple extraordinari en què es va tractar això, Vd. estava practicament sola defensant la municipalitat de l'Hospital.

"Crec que tothom està ben concient de que l'Hospital es de l'Ajuntament, el que passa és que la Junta està formada per persones que són... amics de membres del Consistori, i a aquets sembla que els hi sap greu ofendre'ls o actuar en contra d'ells".

Aquí el que fan faltes son postures clares".

EL QUE FALTAN SON POSTURES CLARES

Quant a la Junta, quina ha estat la seva actuació?

"La Junta al obrir d'aquesta forma, tothom del poble pot pensar que hi ha "algo" mal fet, doncs sino es així no sé a quin fi porta, actuar com ho estan fent ara. Jo ho trove incompreensible, i sino hi ha res, que ho deixin. Ara bé és l'Ajuntament que ho ha d'exigir, i això ho diu l'informe del Secretari, de tota manera si en el mes de Setembre això no s'ha aclarit presentant una moció de censura a l'Ajuntament i obrint un consistori sobre l'actuació de C. i U".

Perquè no hi ha una actuació més unida amb el PSC?

"Sino es veu una actuació conjunta no és perquè jo no vulgui. Sempre he estat per la unitat, fins i tot amb la presentació de les llistes electorals. Esperem que en unes altres eleccions es pugui anar conjuntament,

encara que sigui sense noms de comunistes, ni socialistes, fent una entesa d'esqueres".

PER UNES PROPERES ELECCIONS ES TE DE FER UNA ENTESA D'ESQUERRES.

Hi ha una opinió força generalitzada que encara té por al que puguin fer els comunistes...

"A mi m'agradaria saber per quin motiu es té por als comunistes !! -No sé el que pensen... -Es com allò de prendre les veques... Sino volem prendre res!!! -No veuren que és una altra concepció d'estat, de viure... Un socialisme avançat és l'única solució per guanyar un equilibri generalitzat. Hem de pensar que cada país té el seu nivell de vida, i el nostre és més alt que el que tenien Rússia o Cuba; o sigui, que si s'apliqués, els resultats podrien ésser molt més positius.

SOC PARTIDARIA DE L'EUROCOMUNISME I TAMBÉ SOC CRISTIANA

Sóc partidaria de l'eurocomunisme i també sóc cristiana, i no entenc

PLANA DE GRESCA

YERON
D'ORAS
E BOBAR
I FACET DE
COMESTIVA

ET CANVIU
L'ESTASA PER
EL FORC
DUAL?

EL TERROR DELS DURS

AIKÓ NO POT
SER

HA CANVIAT UNA CASA
PER UN VILET

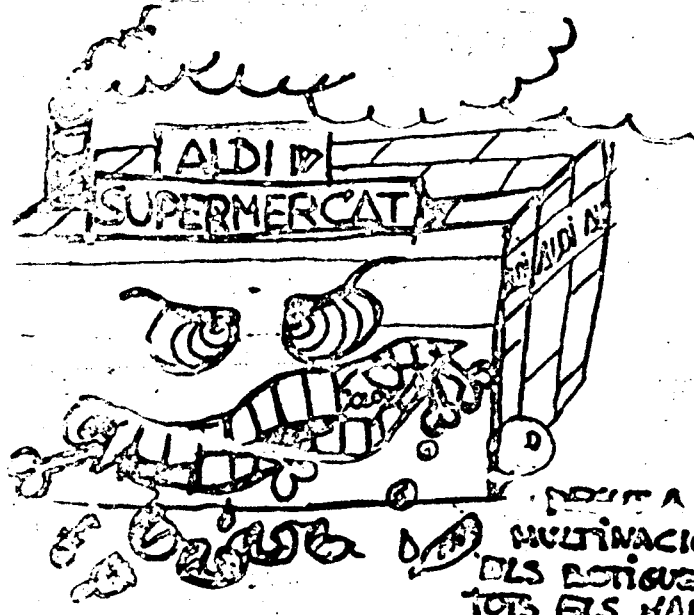
HEM DE HATAR
A AQUEST
PRESOER

EN EL COMERÇ, ABANS,
ERA MOLT IMPORTANT
EL PRECIS

ABANS
I
ARA

QUAN VENIA UN COMERCIANT, DE FORA,
ELS DEL DOBLE S'HAVIEN DEUNTAR,
PER PODER-LO GUANYAR.

DEPUÉS A LES
MULTINACIONALS
ELS BOTIGUERS TENEN
TOTS ELS HALLS

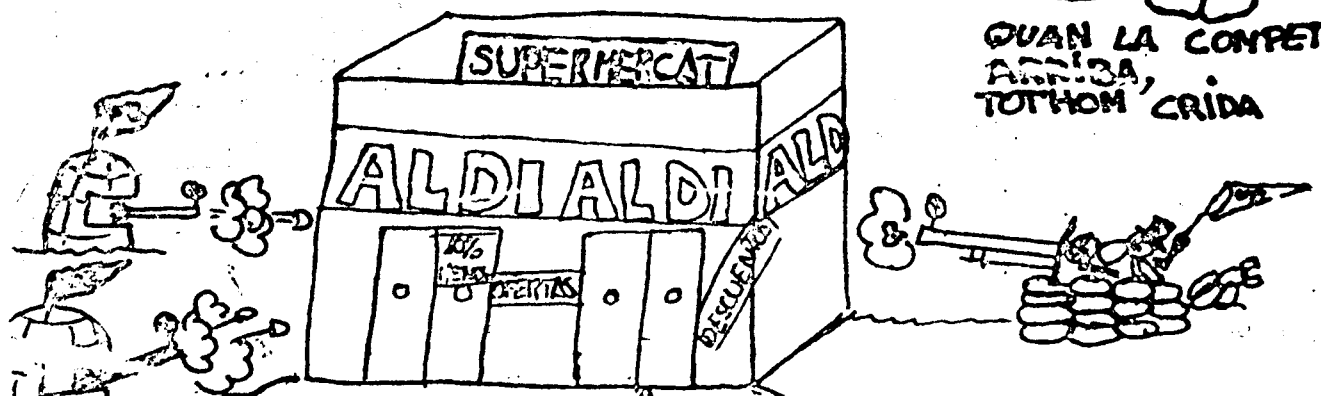

EN L'ALIMENTACIÓ
SON ELS AMOS

!! NO
PASSARAN !!

!! SANG !!
SANG !!

QUAN LA COMPETÈNCIA
ARRIBA,
TOT HOM CRIDA

PER DISPUTAR EL PODER
LA GUERRA S'HA OBERT

LES PLANTACIONS D'EUCALIPTUS I ELS SEUS PROTAGONISTES (i 2)

"Història d'una campanya"

LES PLANTACIONS EN PENDENT.

Els sistemes de plantacions que es fan servir pels eucaliptus i altres espècies poden portar resultats nefasts deguts a les pendents dels terrenys en què es porten a terme. Així, doncs, l'inconvenient no està tan sols en el monocultiu en sí mateix, sinó en la manera i el lloc de fer-lo. La conservació del patrimoni forestal del país exigeix abans de tot la conservació del sòl, que no és renovable. Totes les operacions que en terreny inclinat condueixen a remoure la terra i a alterar l'equilibri mil·lenari de les formes de relleu han de ser considerades perilloses pel fet que augmenten el risc d'erosió del sòl. La repoblació forestal en terrasses és especialment nociva tant pel seu caràcter destructiu de la vegetació pre-existent i l'estructura del sòl, com perquè fa que els aiguats produeixin inevitablement processos d'erosió.

Per altra part, l'ús de maquinària permet ràpida i fàcilment la realització de grans moviments de terres, que provoquen que el sòl sigui menys compacte i estable. El cultiu en terrasses és un gran motiu de preocupació, puig últimament s'està fent a gran escala en la reforestació de costers inclinats, tan freqüents a les nostres contrades. Els perills d'aquest sistema són:

-Donat el poc gruix del sòl dels terrenys pendents, la roturació en terrasses pot ocasionar l'aflorament de la roca mare.

-Com que sovint es deixen descalçades, es pot produir un corrent de terres al ploure. En el curs del temps, en els terrenys pendents es formen aiguaneïsos i s'arriba a un modelat d'equilibri en el qual l'erosió és mínima; les terrasses alteren fortament aquest sistema, i l'aigua no s'infiltrarà totalment, havent-hi sempre una circulació superficial produïda pels grans xàfeces i es formaran xaragalls que, tenint els marges formats per terra remoguda i fàcil d'arrossegar, es transformaran en formes d'erosió cada cop més importants.

-En aquests monocultius es llaura cada any, i això fa desaparèixer totalment la vegetació i la microfauna que s'havien format.

El principi bàsic que hauria de guiar tota activitat d'aprofitament forestal és evitar d'una manera definitiva qualsevol acció que porti a una degradació del bosc amb caràcter irreversible.

Es sol prescindir d'aquest principi, puig només es considera el benefici immediat. No cal dir que els propietaris, habitualment, es mauen més per això que no per altra cosa, sense pensar en les obligacions que tots tenim cap a les generacions futures.

S'ha fet notar també que, en aquest sistema de terrasses, a mesura que es va baixant pendent a ll, cada cop són més curtes i arriba un moment en que la màquina ja no pot girar formant-se una forta zona d'erosió anomenada "con de dissecció".

Amb el trasvals que comporten les terrasses no es fa més que deixar el sòl despullat i desprotegit contra l'aigua de pluja i el vent.

EL SÒL SENSE PROTECCIÓ.

La vegetació és sens dubte una protecció del sòl. Les gotes de

pluja són interceptades per les fulles i arriben a terra amb poca força. Aquesta protecció mecànica serà més gran quan, diversificada en estrats estigui la vegetació. A més, la vegetació produeix l'humus i aquest és responsable d'afavorir la permeabilitat del sòl disminuint l'escorrentia superficial. Si es redueix la protecció vegetal, disminueix la protecció d'humus i el sòl rep l'acció directa del vent i la pluja, que amb prou feines pot filtrar-se, i arrossega amb ella partícules.

Així donca, poden anar desapareixent els horitzons superiors, i en els casos més greus acaba per quedar nua la roca mare. En el cas més lleu no ens salvem d'una pèrdua de fertilitat del sòl per falta d'elements nutritius, el que implica un increment de l'aridesa. De manera general es considera que les pèrdues d'erosió s'incrementen de 4 a 9 vegades per les pràctiques agrícoles tradicionals, i fins i tot poden arribar a ser 100 vegades més importants quan es realitzen moviments de terres.

Les explotacions forestals se solen fer a base de monocultius, és a dir, amb una sola espècie d'arbres, eliminant fins i tot el sotabosc. Aquests "boscos artificials" representen una defensa feble contra l'erosió i la seva estabilitat també és escassa en altres aspectes, ja que normalment són fàcil presa dels paràsits.

EMPOBRIMENT I PARÀSITS.

Les plantacions d'eucaliptus suposen:

a) Introducció d'una espècie nova, estranya al nostre sòl i que a la vegada desequilibrarà l'ecosistema pre-existent.

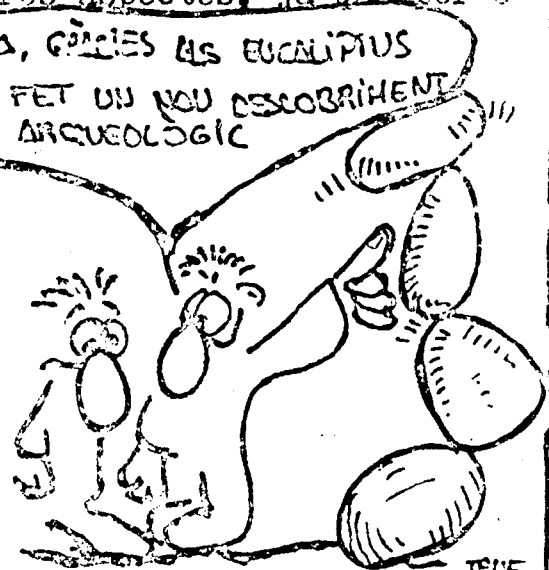
b) Aquesta introducció pot ser seguida de paràsits que dificultin o aturin el seu creixement. És sabut que en el seu hàbit natural aquestes espècies tenen paràsits com l'escarbat "chysomelidae", que és un predador i arriba fins i tot a despollar l'arbre a l'etapa de regeneració. Un altre pot ser "citena-rytaine eucalipti". Aquestes espècies en els seus ecosistemes són controlades i es regulen soles, cosa que no passa quan es canvia d'ambient i a més es planten en sistema de monocultiu. Sinó, recordem els resultats obtinguts quan es va introduir el "pinus radiata" d'Amèrica, amb el qual va entrar també l'oruga processionària amb les grans pèrdues que ja coneixem.

c) Donat el ràpid creixement d'aquest arbre, s'empobreix considerablement el sòl. És de notar que moltes espècies arriben a fer, en el seu lloc d'origen (Austràlia) 100 m. d'alçada per 10 d'amplada, si no els tallen.

Degut a això són tan interessants pels que es volen enriquir ràpidament, si bé deixen el sòl completament esgotat al cap de 48 anys, després de la quarta i última tallada. I no tan sols per la fusta que se'n va, sinó també perquè les fulles no es reciclen, degut a les substàncies antissèptiques que dificulten molt els processos d'humificació a les nostres terres. A Austràlia hi ha microorganismes especials capaços de degradar aquestes fulles.

d) Encara que els tècnics forestals consideren indispensable que les plantacions d'eucaliptus no siguin mai pures, sinó que continguin una proporció molt considerable d'altres vegetals (les espècies del terreny o, si no pot ser, arbres del grup de les mimoses -acàcies, que fixen Nitrogen en bona quantitat-), sembla que no se'ls ha fet massa cas i encara per postre s'hi ha intercalat pins, arbres de característiques semblants si bé no tan acusades, el que comporta un empobriment del sòl encara més gros, doblant-se els efectes.

MIRA, GRÀCIES ALS EUCALIPTUS
HEM FET UN NOU DESCOBRIMENT
ARQUEOLÒGIC

e) En el seu creixement, l'eucaliptus no deixa que es desenvolupin les espècies dels ecosistemes mediterranis al seu voltant. Això suposa una altra forma de destruir la vegetació del país i de portar a poc a poc a un procés de desertització del sòl.

INCENDIS.

En estudis que s'han fet sobre el clima d'Austràlia s'ha vist que la zona suficientment humida, perquè hi creixin eucaliptus, ho és després d'un període fred, quan hi ha més probabilitat d'incendis.

S'ha demostrat que no tots els incendis són provocats per l'home, fet que es posa de manifest en estudiar les restes de carbó de sobre i de dins el sòl australià, d'èpoques anteriors a l'arribada de l'home a aquelles terres. Segurament, molts d'aquests incendis eren provocats per llampecs, considerats actualment com a segon gran agent pirògen.

En un bosc d'eucaliptus adult gairebé tots els arbres tenen llavors. Normalment la llavor és escampada durant un període de dos a quatre anys després de madurar, però la seva caiguda és accelerada després d'un foc, i depèn del mal sofert pels arbres.

Els focs severos preparen un excel·lent substracte per a les llavors. Consumeixen tota la matèria orgànica de les capes superficials del sòl mineral deixant només una fina capa de materials solts. Abans que les primeres pluges consolidin aquest sòl les llavors que hi cauen hi queden enterrades i, per tant, protegides de la insolació, de la deshidratació i d'ésser perjudicades pels insectes. Segons la intensitat del foc, les llavors germinaran més o menys depressa: després d'un foc intens la germinació és més ràpida, veient-se afavorida per la manca de substracte orgànic que el segueix, puig es minimitza el perill per infeccions fúngiques.

La mort del bosc previ atura la transpiració i permet que les pluges posteriors acondicionin les neo-formades capes del sòl cap a una productivitat.

El foc sever i la subsegüent caiguda de fulles augmenta la il·luminació, millorant les condicions de germinació i creixement, i a la vegada, els arbres morts, encara drets, moderen l'acció del sol i del vent amb la seva mitja ombra, reduint en part la insolació i l'evaporació.

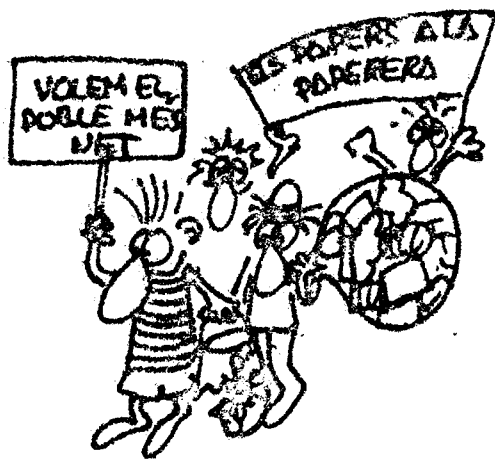
Resumint, veiem que els efectes d'un foc sever -amb la caiguda de les llavors, la terra favorable que les rep, la humitat i la insolació adequada i la disminució de fongs- porten a unes condicions òptimes per a l'establiment d'un nou planter d'eucaliptus.

Darrera un foc lleuger les granes també germinen, però en nombre inferior i han de fer front a unes condicions més difícils. Les que aconseguen arrelar hi queden de petita talla i fisiològicament són poc actives.

Després d'uns quants focs lleugers, serà més possible la regeneració del bosc, puig el terra haurà quedat prou aclarit. Això suggereix que abans de la interferència de l'home, la major part dels arbres adults en els boscos d'eucaliptus s'originaven de planters que superaven aquesta fase de poca activitat.

Sense foc i sense la intromissió de l'home, la regeneració pràcticament no existeix en els boscos humits.

Aquest treball va dirigit als grups ecologistes, pagesos i veïns dels llocs afectats, esperant els serveixi de quelcom aquest intent aproximatiu.

PROBLEMÀTICA ECOLÒGICA

El passat 8 d'agost el Casal Parroquial va organitzar per mitjà dels nens, nenes i monitors del mateix, una recollida de papers i brutícia per diversos indrets de les nostres rodalies, tant sobre-saturades d'aquests elements. Una vegada feta la recollida, van organitzar una manifestació pels principals carrers del poble. Era realment impressionant, al·liconador i patètic, veure prop de 200 nens carregats amb sacs d'escombraries, amb cançons, pancartes i cartells reivindicatius. Impressionant pel quadre en sí, al·liconador perquè no ens sembla que hagin d'ésser ells qui facin aquesta feina (encara que un xic simbòlicament), i patètic veure els treballs que tenien per dur els sacs o el que havien recollit.

La manifestació-cercavila, va acabar al bell mig de la Placa, on eren esperats pel tractor de l'Ajuntament, que van omplir més que sobradament. L'escena era realment maca, i és una llàstima que la nostra manca de medis (en aquest cas la fotografia), ens impedeixi reproduir la manifestació, la concentració a la placa i... el fi que van tenir els papers i brutícia. Car amb gran sorpresa ens vam assabentar a l'endemà que tot el que portava el tractor havia estat buidat/tombat darrera el cementiri, on sembla és el "Talaiades" local. Altres vegades ja s'ha parlat d'aquest indret darrera la nostra necròpolis, que el nostre Ajuntament utilitza per tirar i posteriorment cremar els desperdiciis.

Per tot això ens veiem obligats a fer diverses consideracions-suggerències:

1ª.- Estem d'acord que la brutícia s'ha de buidar en algun lloc, però perquè precisament darrera el cementiri, no és una falta de respecte vers els nostres morts i nosaltres mateixos?

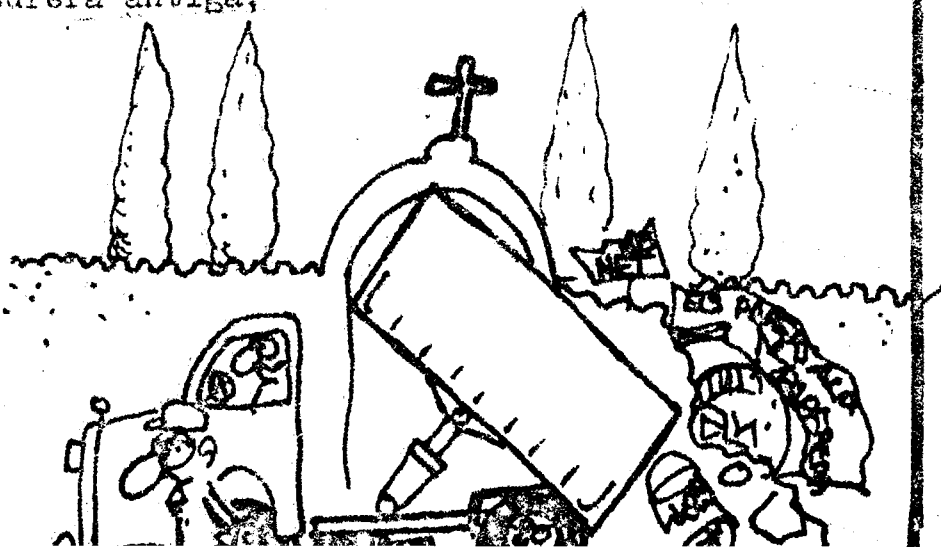
2ª.- Si es tirés i cremés de seguida, encara; però al deixar-ho alguns dies allà, comporta que: amb el vent, la pluja etc, s'escampi pels camps i el bosc; es fomenten les rates i derivats, apart del evident mal guat.

3ª.- Si es tenia el tractor ple, no es podia portar a "Talaiades", o bé donar-ho a les escombraries municipals?.

4ª.- Perquè no s'organitza d'una vegada, una campanya de neteja a les nostres rodalies, rieres, carreteres...- Senyors! que això sembla un femer!!!

5ª.- Perquè no es busca una padrera antiga, un camp mort apartat del nucli urbà, per anar a abocar tot el que no es pot donar a les escombreries?

6ª.- Creiem que tota ho agraïrem.

SS

22 juliol
i 1 agost

Pel dia 22 de Juliol s'havia convocat un ple extraordinari dedicat especialment a l'Hospital Municipal.

Tan punt obert el Ple, el secretari llegí l'informe que se li havia encomanat realitzar en el Ple del dia 2 de maig. La lectura d'aquest va durar dues hores. Aquí en publiquem un petit resum:

No es coneix la data exacta de la creació de l'Hospital per En Josep Baulida i Baulida. Se suposa, però, que és cap a finals del S. XVIII. Era considerat un bé propi i mai, ni ell ni el seu hereu, Francisco Fonelleda, van crear una fundació, ni va tenir mai personalitat jurídica.

La primera referència en la que l'Ajuntament es manifesta com a propietari data del 1852, i es diu que ho és des del 1805. Del mateix any hi ha una altra data en la que consta que, per ordre de l'Audiència Territorial de Barcelona, s'havia exclòut de l'Administració de l'Hospital a la casa Fonelleda. També en aquest any l'Ajuntament pren possessió material dels béns de l'Hospital, espolsant al secretari de la casa Fonelleda, sense que ningú s'hi oposés. Va fer inventari del material i va ordenar que se'l reconeixés com a únic propietari.

A partir d'aquest moment i fins els nostres dies, hi ha constants referències a les actes de l'Ajuntament, en el que aquest exerceix un clar i total domini sobre l'Hospital.

El 1924 l'Ajuntament va redactar les normes per les que s'havia de regir la Junta Administrativa de l'Hospital, com altres que ja havia redactat anteriorment, d'acord amb les seves facultats. Aquest reglament encara és vigent avui en dia.

L'informe també recalca les facultats jurídiques que té la Junta Administrativa.

- És simplement administrativa.
- No té poder per vendre.
- Està obligada a rendir comptes a l'Ajuntament.
- No pot promoure pèets.
- L'Ajuntament pot ordenar a la Junta el què vulgui
- És l'Ajuntament qui anomena els empleats
- Els membres de la Junta han de ser nomenats cada 2 anys i ho poden ser vèries vegades consecutives.

Seguint sempre amb l'informe del secretari, aquest continuà dient, que no hi ha cap acta en la que es prengés un acord per nomenar als actuals membres de la Junta.

Considerant tots aquests aspectes, és il.legal, conforme al reglament vigent.

El 1962 es va inscriure en el Registre de Propietat a nom de l'Ajuntament, pel que si fins aquell moment es considerava ja de l'Ajuntament, ara ja no hi pot haver cap dubte.

L'informe acabava dient que si es considerava và lid el que s'havia llegit, l'Ajuntament tenia el deure de tornar a gestionar directament l'Hospital, treuent-lo de la il.legalitat en què es troba. (Mentre no es decideixi, si ve al cas, donar personalitat jurídica a l'Hospital i gestionar-lo mitjançant la forma d'una FUNDACIO PUBLICA, aplicant en aquest cas la normativa corresponent.)

Al acabar la lectura demanà la paraula el regidor Nuell dient que la Junta no està en la il.legalitat ja que el Ple els va donar un vot de confiança.

El Sr. Alcalde proposà que l'Ajuntament es faci seu l'informe del secretari i que es tracti per tots el mitjans de gestionar l'Hospital d'acord amb la llei. Igualment proposà que es faci saber a la Junta de l'Hospital aquesta decisió. S'aprovà per unanimitat.

Quan el Sr. Alcalde vulgué entrar en el següent punt de l'ordre del dia, el regidor Nuell va fer notar que eren quasi les dotze i que procedia tancar la sessió. Però el Sr. Alcalde trobà convenient tractar-ho en aquell moment, per tant va posar a votació la convocatòria d'un Ple extraordinari a celebrar una vegada haguessin tocat les dotze. S'aprovà per 7 vots a favor (CiU) i 4 en contra (PSC, PSUC).

I així es va entrar en el següent punt de l'ordre del dia, transformat en el primer del Ple extraordinari.

Es va ratificar i aprovar el comunicat de la Comissió, d'Obres Públiques i Urbanisme, que desestimava la proposta del Sr. Fontanals per considerar que tres mesos són massa poc temps per elaborar les Normes Subsidiàries.

Seguidament es llegí un altre informe d'aquesta mateixa comissió, demanant la conformitat del Ple per sol·licitar a la Comissió Provincial d'Urbanisme que la zona de l'aeroport sigués exclouïda del parc Natural de les Gabarres. El Sr. Parés va demanar la paraula i preguntà perquè es pretenia modificar un acord de la Generalitat. El contestà el Sr. Alcalde dient que només es pretenia treure aquesta zona per poder construir l'aeroport. Tornar a parlar el Sr. Parés dient que considerava que aprovar aquesta proposta seria crear un mal precedent, ja que hi pot haver més gent que li interessi treure zones del que ja està inscrit com a Parc Natural. Intervingué llavors el Sr. Nuell dient que reconeixia el seu error al votar a favor d'aquest projecte dins la comissió i digué que no s'havia fet un estudi a fons.

Al final es va aprovar la sol·licitud de la Comissió d'Urbanisme.

Després s'aprovà per unanimitat la modificació del Pla parcial de Llagostera Residencial.

I no havent-hi res més per tractar es va tancar el Ple.

Pel dia 1 d'agost hi havia un altre Ple, aquest ordinari. Primerament es llegí la correspondència.

- Escrit de la Diputació comunicant la concessió de 100.000 pts. per l'escola de Belles Arts.

- Escrit de la Delg. de Hisenda comunicant l'aprovació de l'Ordenança Fiscal reguladora del tribut pel servei de lluita contra la ràbia.

- Escrit de la Delg. de Hisenda comunicant l'aprovació del pressupost ordinari corresponent a l'any 1980.

- Escrit de la Subdirecció General del S. del M. Obres Públiques i Urbanisme informant de la desestimació del recurs promogut per l'Ajuntament en el que demanava l'aprofitament de les aigües de les banyalocues.

- Escrit d'en Joaquim Español despedint-se com a cap del Servei Urbanístic

Després de la correspondència la Regidora de Sanitat, Sr. Maria Serra, va llegir un informe de la Generalitat en el que s'aconsellava sobre la manera en que s'havia d'organitzar l'administració de l'Hospital, per aconseguir un servei amb el màxim d'eficàcia. Tenint present sempre a l'Ajuntament com a entitat titular, es considerava que una junta administrativa era el més adequat.

Al acabar la lectura el Sr. Alcalde va preguntar com era que aquest informe arribat a l'Ajuntament el 29 de Febrer no s'hagués presentat fins aquell moment. La regidora de Sanitat contestà que ja ho havia dit en altres plens i que se li havia dit que esperés l'informe de la Junta de l'Hospital. Respon l'Alcalde dient que en tot cas l'informe s'havia d'haver quedat a l'Ajuntament.

Seguidament, el secretari llegí un escrit de la Delegació d'Hisenda sobre l'elecció de representats pel consorci per la gestió i inspecció de les Contribucions Territorials. Feta la votació s'elogiren els pobles de Santa Cristina d'Aro, Castellfollit de la Roca i Hostalrich.

A continuació es llegí una moció de l'alcaldia per formar una comissió per tal d'accionar la compra dels terrenys de darrera les Escoles Municipals. Aquesta comissió estaria formada pel Sr. Alcalde com a president, i els consellers

Sr. Parés, Sra. Serra, Sr. Puig i Sr. Viñes .

El Sr. Nuell contestà que li semblava que ells no havien de estar en una comissió en la que es pendrien acords, en tot cas que sóls convidés com a espectadors. S'acceptà la proposta amb el vot en contra del Sr. Nuell.

Seguint amb l'ordre del dia es llegí una moció socialista sobre la problemàtica urbanística. Es demanava una acció concreta a curt plaç, per part de l'Ajuntament que solucionés d'alguna manera el problema.

Hi ha 4 punt:

1- Convocar als promotors per buscar una solució amb un compromís garantit que permeti arribar a la legalització.

2- Donar prioritats a aquest assumpte.

3- Solidarització de totes les forces polítiques del poble.

4- Parar tota construcció il·legal.

Si la moció no prosperés es prendran les mesures necessàries per fer complir la llei.

Respon l'alcalde dient que està d'acord en cridar als promotors, amb una representació dels veïns, però individualment. També en donar prioritats al tema sobre d'altres assumptes. En quan als permisis d'obres digué que és sabut que no es pot construir si la urbanització no està legalitzada. Però no estava d'acord (o no creia necessari) la solidarització de les forces polítiques del poble, ni tampoc el compromís garantit, ja que és il·legal.

El regidor Nuell tornà a parlar i digué que al promotor que no volgués entrar en raó se l'havia d'amenagar. Però el Sr. Alcalde li semblà que d'això ja se'n parlaria si arribés el cas. Llavors el regidor Nuell demanà que al menys s'afegís a la moció un límit de temps de 2 mesos. A l'Alcalde li va semblar bé però en proposà 3, ja que el secretari en fa un de vacances.

Amb aquestes modificacions s'aprovà per unanimitat.

Dins els "precis i preguntes", el grup socialista preguntà per la situació en que es trobava la moció, que en el seu dia el Ple va aprovar, sobre Planificació Familiar i sobre la Junta de Sanitat Local.

Contestà el Sr. Alcalde dient que una cosa era la Planificació Familiar i l'altra la Junta, la qual ja estava formada. El Sr. Nuell contestà que sí, que estava formada però que era la mateixa de fa 20 anys que no ha fet mai res. Intervé la Sra. Serra dient que la seva intenció era posar gent del poble a la Junta, juntament amb els tècnics. El Sr. Nuell diu que el Ple havia acordat per unanimitat delegar a la Sra. Serra perquè formés la Junta i preguntà per què no s'ha complert un acord d'un Ple. El Sr. Alcalde respon que ell és el president de la Junta i que la Sra. Serra actua per delegació. Tornà a parlar el Sr. Nuell i diu que és del tot il·lògic fer una Junta sanitària només amb tècnics, perquè a part de que ja hi és des de fa temps i no ha fet res, els tècnics mai iran en contra d'ells mateixos. I així es continuarà amb la mateixa situació de sempre.

El Sr. Codina preguntà si és que els tècnics no compleixen amb la seva obligació, i a això respon el Sr. Nuell amb un fer NO.

Intervé el regidor Santamaria per dir que no costa pas tan fer una comissió mixta. Es contestat pel Sr. Puig dient que no fa falta, si hi ha queixes no costa res fer una instància a l'Ajuntament.

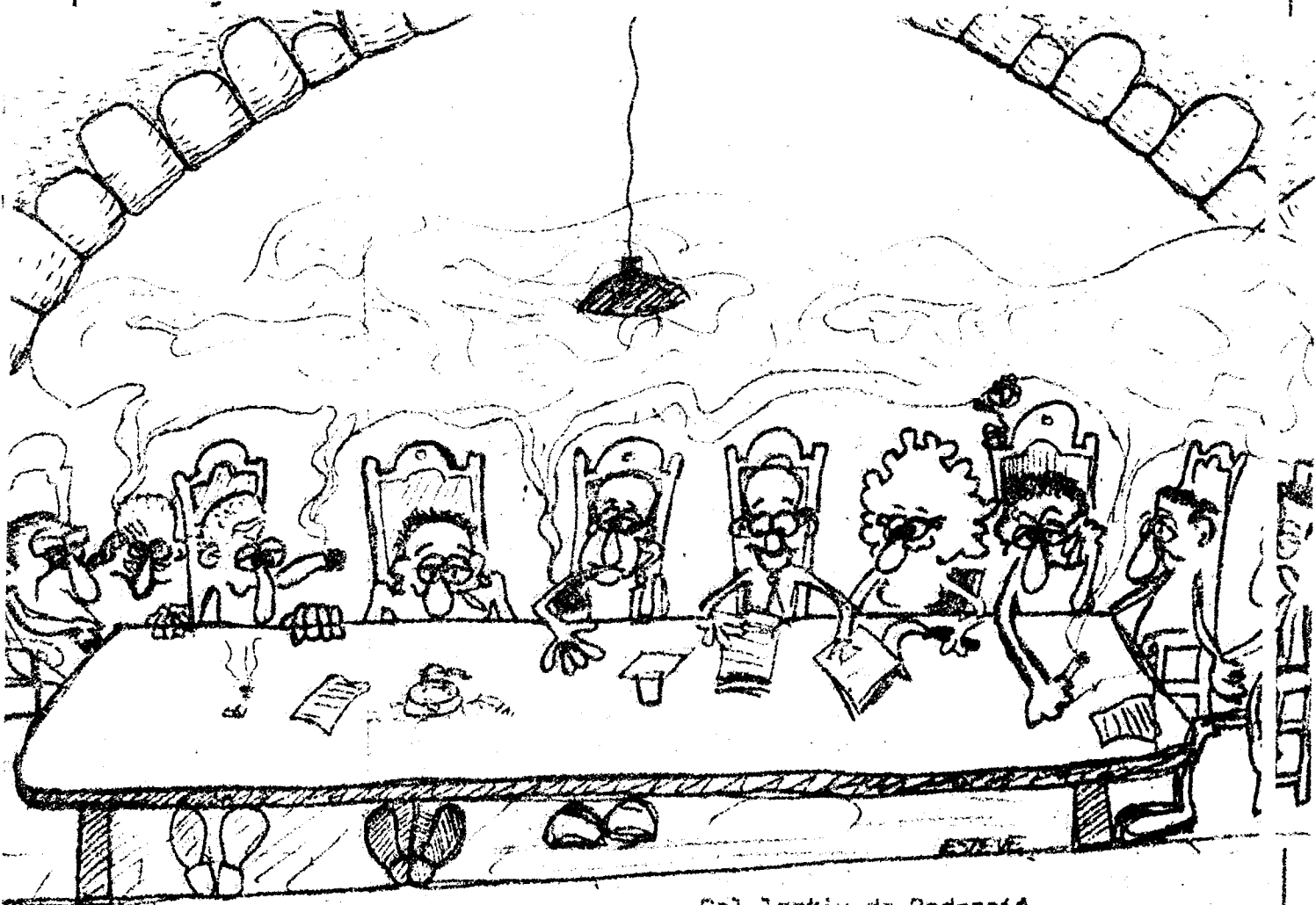
A la qual cosa el Sr. Nuell contestà que el cas es fer-ho difícil i mantenir el cercle tancat i ben tancat.

Preguntà també el grup socialista sobre la situació de l'esport local. Contestà el regidor Santamaria dient que hi ha un problema important que és l' manca d'instal·lacions. I explicà que abans de començar qualsevol projecte s'han de tenir comprats els terrenys, cosa que l'Ajuntament està a punt de fer. Però hi ha voluntat de continuar endavant, al menys per part seva.

El grup socialista preguntà també per la situació en què es troba l'acord arribat en un ple sobre les obligacions de la llevadora. Contestà la Sra. Serra i diu que són només dues hores cada dia, de 9 a 11 h., per tant que no compleix la llei. Intervé el Sr. Nuell per puntualitzar que això és una cosa dels tècnics

no funcionen per sí sols. El Sr. Viñes contestà que en Nuell només fa una acció destructiva. En Nuell preguntà per què no s'havia complit l'acord del Ple. La Sra. Serra recordar que ella va fer un informe per escrit, que en el seu dia va entregar a l'anterior Alcalde, sobre les obligacions del tècnics sanitaris. En Codina contestà que ell no en sabia res. La Sra. Serra contestà que ella no pot pas fer un informe cada venada que es canvie d'alcalde.

Al final el Sr. Alcalde demanà que se li presentessin per escrit les obligacions de cada tècnic.

Col·lectiu de Redacció

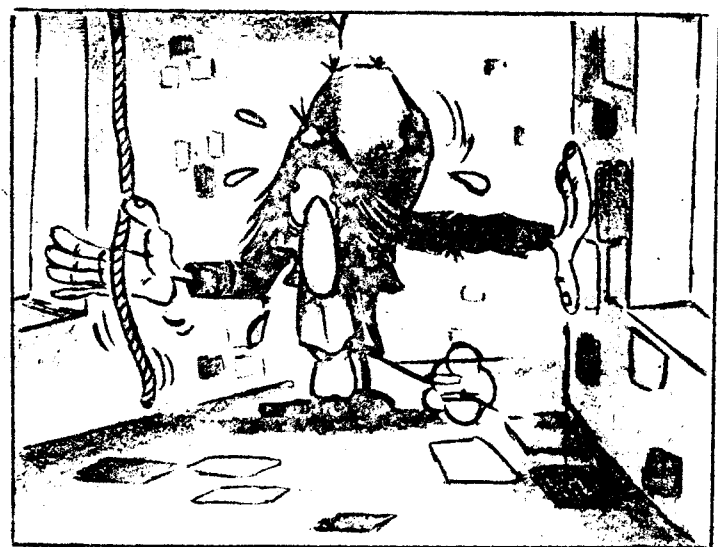
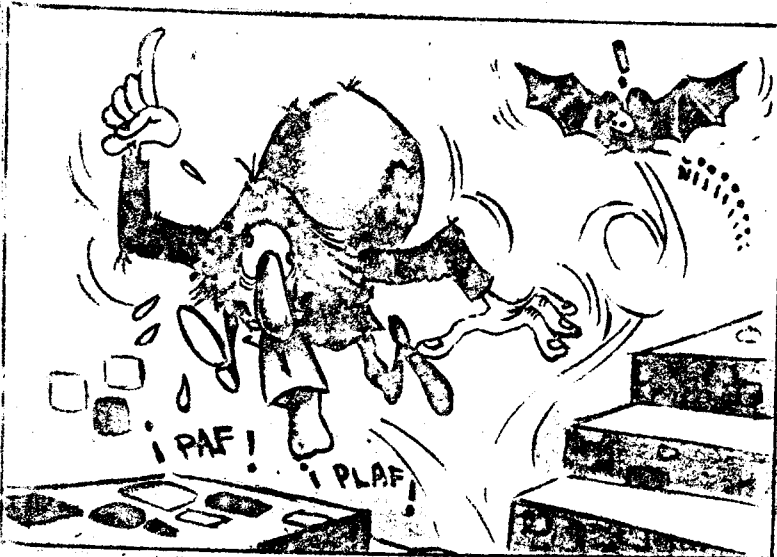
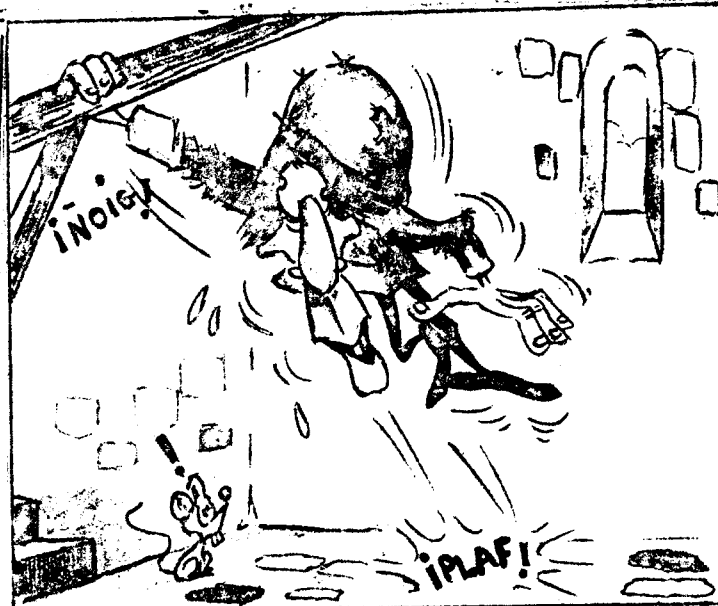
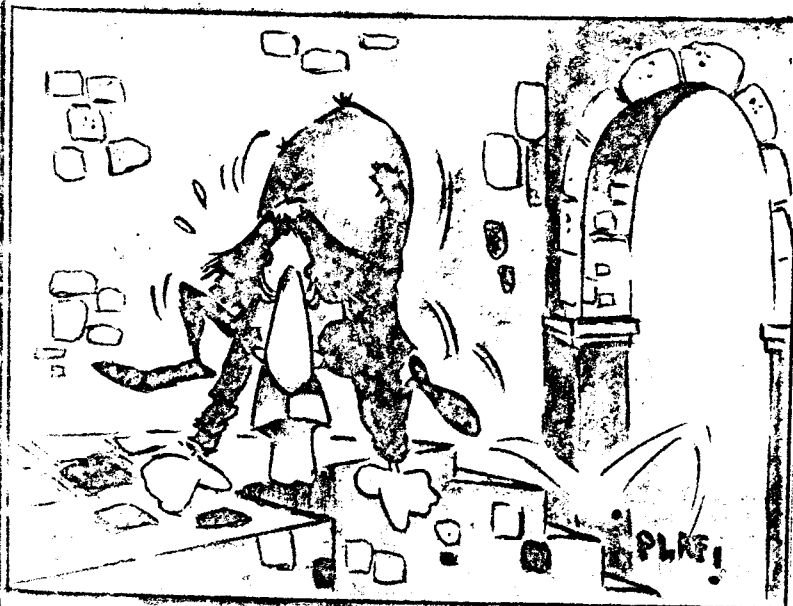
Agost - 80

BIBLIOTECA POPULAR CATALA VELL I NOU -OBRA 3

Heu-vos esci una nova tangada de refranys que fan referència a la pagesia. Aquest són del mes d'agost:

- Pluja de Sant Llorenç, sempre arriba a temps.
- L'agost els pastura, el setembre els madura.
- A l'agost, la dalle no té repòs.
- Per la Mare de Déu d'Agost, a les set ja és fosc.
- Convidat massa atent al plat, altre cop no és convidat.
- No et fies de cel estrellat ni de gat asverat.
- Polles agostines, per Nadal són gallines.
- Més val un té que dos et donaré.

ACUDITS D'EN RAMON

Col·laboració:

REFLEXIONS SANITÀRIES

de l'ajuntament. Dies passats, i en aquestes mateixes "Reflexions Sanitàries", vàrem llegir quines eren les obligacions dels tècnics sanitaris locals, però res vàrem llegir sobre l'ajuntament. Anem a veure què diu la llei.

L'article 102 de la Llei de Règim Local vigent, anomena com a obligacions mínimes dels ajuntaments, les següents:

- Creació i manteniment de una guarderia rural.
- Abasts d'aigua potable a les fonts públiques.
- Il·luminació pública: carrers, places, entrades i sortides de la població, edificis públics, etc.
- Pavimentació dels carrers.
- Conservació i adecentament del cementiri.
- Servei de neteja viària.
- Destrucció i tractament tècnic-sanitari d'escombraries.
- Desinfecció, desinsectació i desratitçació.
- Farmaciola d'urgències.
- Assistència mèdica i farmacèutica a famílies indigents.
- Inspecció sanitària d'aliments i begudes.
- Foment de l'habitatge higiènic.
- Abastiment d'aigua a domicili, potable.
- Servei de Clavagueres públiques.
- Servei de bany públic.
- Servei d'escorxador.
- Servei contra el foc.
- Mercat local periòdic.
- Camps escolars d'esports.
- Parc públic.

Ara bé, a ningú escapa que l'ajuntament té altres obligacions sanitàries no-mínimes, i que no estan enmarcades en la llista anterior:

- Coordinació dels serveis tècnics sanitaris locals.
- Donar informació sanitària periòdica als veïns.
- Campanyes de prevenció i educació sanitàries.
- Control ecològic de l'entorn.
- Estimular el millorament dels tècnics sanitaris.
- Criticar el model sanitari actual, per veure de adaptar-lo a les necessitats reals sanitàries del veïns.
- Promoure i recolçar tot allò que sigui en millorament de la salut.
- Etc.

La tasca doncs, que li queda per fer a l'ajuntament de Llagostera en matèria sanitària és molta: s'arrosegan molts "deficits" del passat, es mantenen masses privilegis personals, hi ha qui manipula la sanitat local.

Amb la creació d'una comissió-sanitària amb ampla representació de veïns, l'ajuntament tindria una bona eina de treball sanitari.

.....
jordi turró, metge.

DEMOGRAFIA LOCAL

APORTACIONS A UN ESTUDI DEMOGRAFIC DE LLAGOSTERA-AVUI.

Revisant els llibres de registre del nostre ajuntament, en allò que fa referència a naixements i defuncions haguts a Llagostera durant els primers sis mesos d'enguany, hi trobem:

Naixements, total= 28. (14 nenes i 14 nens).

El mes d'Abril registra 7 naixements	(4 nens i 3 nenes)
El mes de Maig registra 7	" (4 " i 3 ")
El mes de Juny registra 5	" (3 " i 2 ")
El mes de Gener	" 4 " (1 nen i 3 ")
El mes de Març	" 3 " (2 nens i 1 nena)
El mes de Febrer	" 2 " (cap nen i 2 nenes)

A quines hores del dia o de la nit han nascut aquets llagosterencs.? El grup més numerós ha nascut al voltant de les 15 h. (tres hores de la tarda). Després ve un segon grup nascut a la matinada (de tres a set). Per últim hi ha un tercer grup que ha triat les últimes hores del dia (de set a onze del vespre).

Defuncions totals= 19. (9 homes i 10 dones)

Juny amb 6.	(3 homes i 3 dones)
Maig amb 5.	(3 " i 2 ")
Febrer 3	(3 homes i cap dona)
Abril 3	(cap home i 3 dones)
Març 2	(" " i 2 ")
Gener amb cap defunció.	

Dels 9 homes morts hi han: 6 cassats, 2 vidus, 1 solter.
De les 10 dones mortes hi han: 1 cassada, 8 vidues, 1 soltera.

En quant fa referència a les edats:

Homes: entre 60 i 90 anys.

Dones: entre 75 i 85 anys. (Hi ha una nena de 9)

De qué han mort aquets llagosterencs.? La majoria han mort de vells, hi han però: càncer i embolies com a més freqüents.

Tenim doncs un balanç positiu de 28 naixements, en contra de 19 defuncions, durant els primers sis mesos de l'any. Serà interessant veure què pasará fins acabar l'any actual, i comparar-ho amb altres anys.

La demografia actual de Llagostera també ha de tenir en compte el moviment emigratori i immigratori.

Tocarem aquest aspecte en un altre article.

el metge titular de Llagostera.

Jordi Lluís Jauró

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA.

UN POC DE TOT.

Per en Tià.

El dia quinze de juliol de l'any 1911 sortia de l'ou el primer número del periòdic quincenal "La Selva".

"La Selva"

"Defensor de los intereses morales y materiales de la villa y su comarca".

Inscripción: Trimestre 0,60 Ptas.

Redacción y Administración - Calle Barcelona nº 31

La seva primera capsalera era "Nuestros Propositos". En reproduixo alguns paràgrafs:

"Al presentarnos al público, debemos, en primer término, manifestar le cual es nuestro propósito, cual el deseo que vamos a traducir en hechos, cual la aspiración que tenemos, para que conociéndonos de antemano pueda simpatizar desde luego con nuestras ideas, nos preste su concurso y juzgue, en definitiva, si sabemos llenar las aspiraciones propuestas"..

(...) "La Selva, como catalana, tiene naturalmente la "parla" propia del Principado y ella se vanagloriará de estar escrita en su lenguaje nativo, pero como aspira a estar relacionada con el mundo oficial, haciéndole oír sus lamantos, ecos y aspiraciones, y por otra parte tampoco olvida que es española, también tendrá mucho gusto en expresarse en este lenguaje, especialmente en cuanto tenga que hacer mención á sus intereses generales, ó particulares, de la región..."

(...) "La Selva" por lo dicho, tiene por principalísimo objetivo defender los intereses morales y materiales de su villa nativa y de la región (...) Hartos de sufrir un cacicato solo tolerable en Africa y una desadministración rayana al saqueo, por la violencia, descorada é impune, hemos de combatir con fiereza selvática si precio fuera (...) Para todo ello proclamamos para nuestro periodico la mas completa independencia .

(...) Amante, "La Selva", del progreso en todos sus ordenes hemos de dedicar nuestra atención a la Agricultura, Industria, Comercio, Instrucción en general, Ciencias, Artes y Letras, (...)"

Aquest article, encara que sense firma se sap certament que l'havia parit el Sr. Metge Manuel Martinez Huete.

"La Selva" portava també els preus de plaça, Resava així:

-Blat de Moro.....	12,50 i 14 pessetes	(55 a 58 Kilos.)
-Civada.....	8,50	" (35 a 38 ")
-Mill.....	15,-	" (55 a 58 ")
-Blat.....	16,-	" (58 a 60 ")
-Fesols.....	20,-	" (50 a 54 ")
-Faves.....	13,-	" (45 a 48 ")
-Gallines, parell.....	8,- i 12	"
-Ous.....	1 i 1,10	" la dotzena

Tambe hi trobem els primers anunciants:

-Rafel Poch -Sastre. Joan Font -Novetats. Angel Canet -Ferreteria.
-La Catalana, seguros -Artur Rissech. Climent Rodas -Comestibles.
-Camil Llorinos Gafas -Representacions.

Em aquesta data era Alcalde el Sr. Joan Palé. Era jutge municipal amb propietat el Sr. Francesc Roure, fill del cacic Jaume Roure Pruts. Era metge municipal el Sr. August Moret, El Sr. Artur Rissech Vingut era conseller de l'Ajuntament i president accidental de la Junta de Ensenyança. El Sr. August Moret també formava part de dita Junta. El Sr. Vicenç Rissech (a) Xens, era "Alguacil" i "Cabo de Serenos". El Sr. Pare Colléll era president del nostre Casino i el carrec de Secretari llevors el tenia el Sr. Llorenç Buxeda.

En aquest temps s'usaba molt el motiu o renom entre les famílies de la vila. Com en Bou, a cal Sant Crist, a cal Sant Pare, el Rectorat, a cal Santet la Carne de Missa, la Bruixa, a cal Angel, el Dimoni, la Verge i molts d'altres.

ANECDOTES REALS

-En un reconeixement mèdic en el quartel, evans d'anar al servei, va passar el següent cas:

-A ver tossa usted.

-No senyor no, servidor sòc de Llagostera.

-Tamps endarrerora els enterros eren molt diferents de com són ara. S'anava a peu en comitiva, de la casa del difunt a l'església, i d'allí al cementiri. Els primers llocs de la comitiva eren reservats pels parents i per las persones més proximas al difunt. En un d'aquest enterros...

-Ahir et vaig veure a l'enterro del consajal, Teresa. Anavas molt andeg vanti! Que potsar hi eres parent?.

-NO, però ja em tocava, soc la que fa molts anys escombro l'Ajuntament.

TURÓ DE L'HOME

collaboració

Amb el cor ingrat d'un fill pròdig
amb el fred eguisme d'un mal-nascut;
las mans buides i els ulls ferits
com cap al pare i ve el fill perdut;
sense pas per explicar que no sigui trist.

Així d'objecte torno a vosaltres
com ja succoi; cercle viciós de fatal compàs;
l'angoixa voltant el pit i parpelles caigudes
com una venguda i grissa au rapaç;
sense un mal pic per guadar las niuades.

Vinc darrera de la vostra dura essencia,
la ja cercada abans per eixugar el meu plor,
qu déna l'enfortament del cor i la prudència.
Vull, formar part del vostre majestuós contorn
ésser abisma o cim; però ple de potència.

Veure los nits i retallar-me en el confi
for rossó a los matinades de crits d'ocells
o dels llacs i rieres ésser un lacònic llit;
sentir petons de la neu i el bes dels vents;
que la rosada, dolçós almivar cali en mi.

Ésser una pedra brillant i dura com d'acer
que els raigs del sol escalfin els meus nuclis;
no estimar ni odia per a no poder-ho fer;
desterrar per sempre els sentiments inútils
i llavors veure la caiguda caòtica dels segles.

SECCIO INFANTIL

Com us vam dir, varem posar-nos en contacte amb els monitres del Casal i ja tenim el material que volíem, si bé però, en aquest número ja parlem del Casal i hem pensat que seria millor guardar-ho pel següent i publicar ara un conte alemany. Cal dir que el mateix no ha estat traduït ni al català ni al castellà amb l'excepció d'aquesta còpia que tenim nosaltres per a ús privat.

Peter Bichsel, Històries per a Infants; traducció de Kinder geschichten Luchterhand, Darmstadt 1974, (SL 144) preparada pel Dr. Josep Me Terricabras.

L'HOME DE LA MEMORIA

Jo coneixia un home que se sabia tot l'horari de trens de memòria, perquè l'única cosa que el feia content eren els trens, i es passava el temps a l'estació, mirava com els trens arribaven i com marxaven. Contemplava els vagons, la forma de les locomotores, la grandària de les rodes, contemplava els conductors que s'enfilaven, i al cap d'estació.

Coneixia cada tren, sabia d'on venia, cap a on anava, quan arribarà a qualsevol banda i quins trens tornaran a marxar i quan arribaran.

Sabia els números dels trens, sabia quins dies funcionen, si tenen vagó restaurant, si tenen connexió amb d'altres o no. Sabia quins trens porten correu i quant val un bitllet a Frauenfeld, a Olten, a Niederbipp o a qualsevol altra banda.

No anava a cap bar, no anava al cinema, ni a passejar, no tenia bicicleta, ni ràdio, ni televisió, no llegia diaris, ni llibres, i si hagués rebut cartes tampoc les hagués llegit. Per a tot això li faltava temps, perquè es passava el dia a l'estació, i només quan l'horari de trens canviava, pel maig i per l'octubre, desapareixia unes quantes setmanes.

Aleshores esia a la seva taula, a casa, i estudiava de memòria, llegia el nou horari de trens des de la primera fins a l'última pàgina, n'observava els canvis i se'n alegrava.

També algun cop li demanava algú l'hora de sortida d'un tren. Aleshores se li il·luminava el rostre, i volia saber exactament cap a on era el viatge, i el que li preguntava segur que perdia l'hora de sortida, perquè ell ja no el deixava anar i no en tenia prou de dir-li l'hora, també li donava el número del tren, el nombre de vagons, les possibles connexions, els horaris de tot el trajecte; explicava que, amb aquest tren, es pot anar cap a París, on cal fer transbord, i a quina hora s'arriba, i no en tenia que això no interessés a la gent. Si algú, però, el deixava estar i se'n anava abans que ell hagués explicat tot el seu saber, s'enfadava, insultava la gent i el escridassava dient: "Vostès no en tenen ni idea de trens!"

Ell mateix no pujà mai a cap tren.

Tampoc tindria cap sentit això, deia ell, perquè el fi i el cap ell ja sabia per endavant quan arriba el tren.

"Només gent amb mala memòria van en tren", deia, "perquè si tinguéssim una bona memòria, es podrien ben recordar, tal com ho feig jo, de l'hora de sortida i d'arribada, i no haurien de viatjar per a fer vivència del temps".

Jo intentava d'aclarir-li i deia: "Però hi ha gent que estan contents amb el viatge, els agrada anar en tren i miren per la finestra, i van mirant per allà on passen."

Però ell s'enfadà, perquè cregué que jo em volia riure d'ell, i digué: "Això també hi és a l'horari: es passa per Luterbach i per Deitigen, per Wagen, Niederbipp, Oberbuchsitzen, Egerkingen i Högendorf".

"Ostres la gent han d'anar en tren perquè volen anar a alguna banda", vaig dir jo.

"Això tampoc pot ser veritat", digué ell, "perquè quasi bé tots tornen a venir, tard o d'hora, i fins i tot hi ha gent que pugen cada matí aquí i tornen cada vespre -

quina mala memòria que tenen!-"

I començà d'insultar la gent que hi havia a l'estació. Els escridassava: "Que en sou d'idiotes, no teniu gens de memòria." Els escridassava: "Passareu per Hègendorf", i creia que així els igualava la diversió.

Cridà: "Ei, imbècil, vostè ehir ja va viatjar." I com que la gent només reia, començà a fer-los baixar dels estreps i els comminava que, sobretot, no anessin en tren. "Els ho puc explicar tot", cridava, "a les 14,27 passen per Hègendorf, ho sé segur, i ja ho veuren, es gasten el diners ben bé per res, a l'horari hi és tot això." Fins i tot intenta d'apalissar la gent.

"Qui no vol escoltar, ha de sentir", cridava.

Aleshores no li queda cap més remei al cap d'estació de dir-li a l'home que li hauria de prohibir l'estada a l'estació si no es portava correctament. I l'home s'espanta, perquè no podia viure sense estació, i no digué cap més paraula, s'estava assegut tot el dia en el banc, veia arribar els trens i veia marxar els trens i només de tant en tant murmurava algunes xifres, com dient-les per a si mateix, i es mirava la gent i no la podia entendre.

Aquí de fet s'hauria d'acabar la història.

Però molts anys després s'obrí a l'estació una oficina informativa. Al darrera de la guixeta hi havia un funcionari uniformat, i sabia contestar totes les preguntes sobre trens.

L'home de la memòria no s'ho creia, i anava cada dia a la nova oficina informativa i preguntava quelcom molt complicat per a provar l'empleat.

Preguntava: "Quin número té el tren que els diumenges d'estiu arriba a Lübeck a les 18,24?" L'empleat obrí un llibre i donava la xifra.

Preguntava: "Quan arribo a Moscú si surto d'aquí en el tren de les 6,59?", i l'empleat li deia. Aleshores l'home de la memòria se'n anà cap a casa, creant els seus horaris de trens i oblidà tot el que sabia.

Però el dia següent preguntà a l'empleat: "Quants escalons té l'escala del davant de l'estació?", i l'empleat digué: "No ho sé".

Aleshores l'home corregué per tota l'estació, feu cabrioles d'alegria i cridà: "No ho sap, no ho sap".

I hi anà, i comptà els escalons de l'escala de l'estació i el número se'l gravà a la memòria, en la que ara ja no hi havia horaris de sortides de trens.

Després no se'l veié mai més a l'estació.

Ara, a la ciutat, anava de casa en casa i comptava els escalons de les escales i se'ls aprenia, i sabia cre números que no surten a cap llibre del món.

Però quan conagué el número dels escalons de les escales de tota la ciutat, arribà a l'estació, anà a la guixeta, comprà un bitllet i pujà, per primera vegada a la vida, a un tren, per a anar a una altra ciutat i comptar-hi també els escalons de les escales, i per a anar després més enllà a comptar els escalons de les escales de tot el món, a fi de saber quelcom que ningú sap i que cap empleat no pot trobar en els llibres.

$4 \times 2587 = 294$
 $\sqrt{4+2} \quad 4/2 : 0 \quad 0$
+-

PORTAVEU DELS LECTORS

Acollint-me a la vostra Secció "PORTAVEU DELS LECTORS" us faig arribar aquestes ratlles.

A la plana de SUCESSOS, del passat butlletí, vaig llegir amb preocupació el succelt durant les festes de Sant Joan. És molt important dir la veritat de les coses però, ho és més encara i necessari, que es digui "tota la veritat". Per això m'agradaria s'em fes l'aclariment a un dubte, millor dit, a tres:

PRIMER.- No sé si el qui feia el comentari ho resenyava en plan de greusca o bé amb peno, perquè crec qu' vergonya hauria de donar als responsables que, la nostra primera autoritat local, per mitjà de la Guardia Civil, hagués de cridar a l'ordre a uns bailots "mal educats", en edat escolar?.

SEGON.- No sé si eren els mateixos que durant aquella setmana, si les notícies que en tinc són certes, ja s'entrenaven tirant potards a dintre les classes del Col·legi Nacional Lacustaria i aquest o altres oferian cigarretes als "nanos" dels primers cursos.

TERCER.- Deixem-nos d'imitacions a Mazingers o Comandos G i anem al gra. A aquests alumnes, el professorat els hi digué alguna cosa per la seva "brillant actuació" feta al Col·legi?.

Es d'esperar no passés com m'explicava un pare que: "Un dia, durant el Curs 1978-1979, una alumna d'una classes dels últims Cursos, va fer la gamberrada de treure el vent de les quatre rodes de l'automòbil del Sr. Professor de Gimnàstica i segons va dir-me aquest pare, que es creia tenir una responsabilitat en la "bona marxa de l'escola"- quan l'endemà en tingué notícia ho passà en coneixement del Sr. Director -cosa que es veu ell ja sabia- demanant que seria convenient es fes el necessari per averiguar que eren els causants. Se li digué que no es podria pas saber. Llavors -el "pallus" del pare- insinuà que sentint-ho molt es fes responsable a tota la classe i se li donà per resposta que això era impossible doncs els alumnes dirien que els senyors Professors "abusaven" de la seva autoritat". -Després d'aquesta "encertada" resposta, jo l'escoltava boca badat perquè la cosa es posava cada vegada més interessant i vaig dir-li: vostè va quedar convençut o què va fer?- En aquells moments-continua dient-me- no sabia si es trobava en un Centre Escolar o bé en un altre món i només tingué esma per dir: "bon dia passi-ho bé". Quan es va "refer" -de la forta impressió rebuda- i tot mirant les parats, comprovà que certament sortia de l'escola, pensà: una vegada més sols has conseguit ensenyar les teves "grosses orelles" -Es veu que no les va pas ensenyar solament en aquella ocasió doncs, em confesà que, van ésser moltes d'altres, millor dit, fins que se'n atipà-.

-També em va dir: -després de reflexionar molt o en un moment de deliri -això no m'ho va saber aclarir bé- arribà a la conclusió que potser estava "equivocat" i era millor continuar per un altre camí -vaig deduir que aquest home no estava en condicions per robre aquestes embranzides tan fortes- perquè... ja veuràs -em deia- si dintre d'un temps a aquests alumnes d'ara, algú, en un moment tonto, li ve l'acudit de cridar-lis l'atenció, per dir-los que es portin com a gent educada o civilitzada i, com a resposta, "sols" li donen "llonya". Serà que aquests minyons són més "bons" que pa amb mel, doncs, sino s'està el suficientment preparat, ja em diràs qui és el "maco" que pot eguantar aquestes impertinències, perquè ja està bé molestar-los d'aquesta manera, no et sembla jove?. A més, tu ja ho comprendràs fàcilment perquè sembles intel·ligent i la cosa és "molt clara" -em deia pausadament, mentre jo ara ho veia "tot fosc"- nosaltres.. no hi entenem res sobre "els drets", doncs aquest marrecs... passen un llarg

període estudiant i tenen unes conviccions i uns coneixements... molt fermes sobre "seus drets" perquè... clar, "els deures" no tenen "els altres"... o et creus que són tontos?. Ho comprèn bé... tot el que et dic noi, o és que ets ruc?. Jo de seguida vaig pensar: digues-li que sí, que el millor sí. El contradius s'ho agafa malament, però ara, per culpa de les correccions al dir-li que sí, em trobo amb un dilema que, no sé del cert si ho vaig entendre o és que veritablement sóc ruc.

De totes maneres no sé si us hauréu donat compte que, d'aquest "pobre" parp, amb els seus últims criteris "tan avançats", no se'n pot fer massa cas però, per si el casós fos veritat, deixo a la vostra consideració la conveniència de començar a preparar alguna medalla. Per ésser sincer aquí tinc un altre dubte doncs, després de recordar-me d'aquesta xerrada i d'altres que hi he tingut, veig que serà molt difícil, per fer justícia als "merescuts merits", encertar correctament qui té més dret a portarla?. Bé, ho deixo a la vostra millor elecció, potser vosaltres enriureu a una més justa conclusió, perquè jo... ja fa temps que estic als límits. A parlar l'onda?. Com "una cebra" també... no?.

UN PREOCUPAT AMB DUBTES.

Una junta polèmica

Voldria palesar la meua preocupació, i al mateix temps fer unes reflexions, sobre un debat que va tenir lloc en el darrer Ple de l'Ajuntament de la nostra vila.

En l'esmentat Ple va parlar-se de fer una Junta de Salut, que en el meu entendre i pel que vaig comprendre, serviria per a fer-se ressò dels molts i greus problemes que pateix aquest poble i intentar la seva solució.

Pel que allà es va dir, parlar, i fins i tot algú va passar-se, vaig treure les següents conclusions:

1ª. Si uns senyors determinats, els de l'oposició, els de l'esquerra, que exposaren la seva opinió, semblava molt clara, de que aquesta Junta calia que estés formada per gent del poble, de l'Ajuntament i algun tècnic representatiu (aquest com a opinió informativa, no com a decisiva). La idea era, fins i tot, acceptada per algun membre de la majoria (C. i U.) ja que on sembla que així ho va expressar.

2ª. Si el grup de l'oposició, que són quatre membres, fa una proposta exposant la seva idea de com cal que estigui formada l'esmentada Junta, seria acceptada per algun element de C. i U., per tant la proposta s'hauria d'aprovar.

3ª. Em pregunto: Quins interessos tant forts deuen tenir alguns senyors del municipi per voler fer revivre i aguantar contra natura una Comissió de Sanitat de la qual el Sr. (nom) diu: "estara formada por los tecnicos sanitarios existentes en la población, mas los miembros representantes de Falange, Sección Femenina....".

Al llarg del debat es va veure molt clar la intenció de tancar aquest tema, que afecta a tota la població, al domini públic i a la participació ciutadana. També es va assenyalar que la Junta, que alguns volen perpetuar, no ha funcionat mai en quan a defensar els interessos del poble, però sí que ha votllat molt poble nous.

4ª.- Si com s'ha dit l'esmentada Junta no ha rutllat, jo em pregunto: Quins interessos s'intenten defensar en aquest consistori, els del poble (que al cap i a la fi els hi ha donat el vot) o els de determinades persones?.

La resposta se la pot fer cada ciutadà de Llagostera.

UN LLAGOSTINENS PREOCUPAT.

-Què passa a aquest CONSISTORI?

-!!senzillament, unes coses "lamentables i de vergonya"!! -I que com a ciutadà tinc el deure de fer públiques.

Aquest senyors de CONVERGENCIA estan aquí i els hi ha posat el POBLE, crec, per a defensar els interessos del mateix, no perquè practiquin "l'inmebilisme", ni la continuació del passat, sinó per a "FER POBLE" o al menys així ho pregona ven en la seva "CAMPANYA ELECTORAL".

Ara bé, el POBLE o una representació del mateix que es pren la molèstia d'assistir als PLENS MUNICIPALS es dona compte que "del dit al fet hi ha un bon tret" i com dic si el "POBLE" els hi ha posat amb els seus "VOTS" en cap concepte ho ha fet perquè es "mofin d'ell" i es una "mofa al poble" quan, el passat dia 22 de Juliol en un PLE el Senyor Secretari MUNICIPAL es va posar a llegir l'informe que anteriorment se li havia demanat elabores sobre l'Hospital, per si era o no MUNICIPAL, i aquests senyors que volen tant el POBLE i quant en bé del mateix es tractava una cosa tant important, un s'adormia per aquí, l'altre s'adormia per allà i això quan la nedrida "representació popular" estava molt pendent d'aquest informe i encara més, no sols es "mofaven" dels seus "VOTANTS" i del POBLE en general sinó també del Senyor Secretari i del seu treball, que amb les condicions que l'ha hagut d'elaborar jo el valoro com a molt positiu doncs li a portat molta feina substreure'l de les ACTES MUNICIPALS.

Per tant els electors vostres, al POBLE en general i al Senyor Secretari es mereixen un respecte i no un "menyspreu" o un "tantse me'n fot" que si es vol fer FEINA, a l'Ajuntament no si va a dormir, si va a treballar.

Per la meua part vull remarcar que felicito al Senyor Secretari per la seva tasca i censuro l'actuació d'aquests senyors que van als PLENS, arriben tard i desposen a dormir "lamentable i vergonyos" i així ens van les coses en aquest POBLE, no marxen ni marxaren.

Això nens de CONVERGENCIA "Senyors Consellers" haig de reportir-ho una vegada més, és lamentable i de vergonya, en tots els aspectes, es miri per on es miri, tant des del fet POLITIC com HUMA, doncs entenc que la vida d'un POBLE comença a l'Ajuntament i amb funció de la seva POLITICA MUNICIPAL, sense privilegis ni interessos creats, amb una POLITICA transparent i clara, de cara al POBLE, on si sentia representades totes les tendències i capes socials, el ciutadà, tots els ciutadans.

Ja sabem que en quant a això, aquests companys CONVERGENTS passen de tot i en passen perquè no són partidaris del progrés i si de la legislació de "PORTES ENDINS", sempre "D'ESQUENA AL POBLE" la mateixa tàctica i tècnica del franquisme una legislació de FETS CONSUMATS.

També han remarcat en ocasions que són APOLITICS, en especial el nostre BATLLE, una paraula buida, que no té sentit; ara bé en quant a fets concrets i POLITICS hem de creure que si que estan "poixos", si bé la tendència POLITICA la tenen molt clara. En primer lloc jo no crec en el tant esmentat APOLITICISME; tothom es sent POLITIC en el seu SUB-CONSCIENT, d'una tendència o d'una altra.

Si que crec, que aquí i ara aquest ajuntament no es mou pel seu "propi impuls" o sigui que no es mou en funció del senyors que el componen i que són els que "donen la cara" davant del POBLE, sinó d'uns altres que no es deixen veure, que amagats i amb reunions diguem que semi-clandestines, mouen la POLITICA MUNICIPAL. I aquests senyors que són els de sempre, om penso que formen un bona "orquestra" doncs fan ballar a tot el POBLE. Són el mateix "poder fatic" el classic "caciquisme" aquestes quatre o deu persones que oprimeixen i exploten a la classe obrera... els explotadors de sempre.

I aquests senyors, no volen, no consenten que el POBLE ostigui representat en cap dels aspectes SOCIALS I POLITICS que s'esdevenen d'aquest CONSISTORI, però penseu companys, que aquest POBLE i tots els POBLES tenen molt que dir en el FET POLITIC de la NOSTRA TERRA i en la RECONSTRUCCIÓ NACIONAL DE CATALUNYA

TEMES LOCALS

Des de ja fa uns quants anys, la mainada de Llagostera pot divertir-se durant set setmanes del temps de vacances escolars, anant al Casal.

Aquest estiu han esset cap a 200 els nens que s'han aprofitat d'aquest servei. Distribuïts en 6 seccions segons l'edat (entre 6 i 12 anys), segueixen un horari de 4 a 8 de la tarda, dintre del qual es realitzen, generalment, les diverses activitats com són: cançons i xerrades al teatre, treballs manuals, expressió artística, col·loquis de grup, etc...., A l'hora de berenar, cada dia es surt a diferents indrets del poble (Bosc de la Torre, Camp de Futbol, etc....), on es juga i es disfruta de la natura.

Ja fa dos anys que les diferents seccions, també realitzen, successivament sortides fins a la piscina dels Escuts.

A més d'aquesta programació habitual, també hi ha activitats extres, com per exemple la gran Vetllada que es va celebrar el dia 15 d'agost, en la qual participaren tots els nens i nenes casalistes. Fou molt el públic que hi assistí, doncs a més dels pares i familiars, també hi havia altra gent del poble o forastera que va poder passar una tarda entretinguda i divertida.

Es de destacar també, el programa que hi ha de cara a l'última setmana: excursió, pintada, gran acampada, trofeu de la canço, etc...., tot això, per tal de donar un caire festiu a la cloenda del Casal que es despedeix fins l'any que bé.

L'organització ha estat a càrrec d'uns monitors, ajudats per un nombre força elevat de pre-monitors, tots sota la direcció de Mn. Miquel Vall-llosera. Aquest equip de treball ha fet possible que, una vegada més, l'estiu fos direrent pels nens de Llagostera.

El "Viatge al Japó" ja té guanyador a Llagostera. El dia 1 d'aquest mes es va fer el sorteig al local de "La Caixa". L'acte va ser molt animat, amb coca, xampany i refresc pels nens, també es donaven posters, viseres, etc....

El número guanyador va ser el 5012, que va correspondre a Jordi Valls.

Bon viatge al Japó !

Tres han estat ja els cops que en aquest estiu les sardanes han sèssonat a la Plaça del Casino. La Copla Camprodon emplenà el 13 de Juliol l'aire fresc de la nit, de notes, mentre que el 27 del mateix mes i el 10 del present ho feien la Copla Figueres i la Copla Farnese, respectivament.

Aquestes audicions, juntament amb la del proper 23 d'agost a càrrec de la Principal de la Garrotxa han estat per iniciativa del Ajuntament qui alhora les ha finançat.

Cal destacar d'aquestes vetllades l'acceptació que han tingut, i la nombrosa assistència de mainada que gràcies a les classes que s'han vingut donant aquest estiu, ha agafat força afició a les sardanes.

Una nova cara ha estat últimament molt vista pels nostres carrers. Es tracta del nou "municipal", el seu nom és Manuel Cano Hernandez. La seva feina és la de regular i vigilar el tràfic a Llagostera per les tardes. El seu contracte és per tres mesos i les hores de dedicació diària són 7. Cal destacar el seu dinamisme però caldria pensar que potser l'eficàcia ni depent tant sols de l'activitat, sino de com es porta aquesta: el poble no és només la plaça i les seves rodalies.

Bravo al Casino Llagostero que, junt amb la col·laboració dels "Amics del Teatre" de Llagostera", ens van oferir, el passat 11 de Juliol, l'actuació de l'actriu Meroè Broquetas en l'obra "Meroè dels uns, Meroè dels altres". Al acabar, i després de que un jove li lliurés un delicat ram de flors, dedicà a la concurrència unes afectuoses paraules, deixant palès que Llagostera era una plaça on li agradava molt actuar perquè hi havia un públic bonic, entès, intel·ligent... i que comptava venir, altra vegada sola, amb la propera obra que està preparant.

Es veu que en el seu record estaven les actuacions d'altre temps, aquí, quan el local quedava ple. No així en aquesta ocasió, i de bon tros. D'això, almenys, fa de deu a quinze anys, que són també els que, a la nostra vila, no es fa quasi res de teatre aficionat i clar és nota, i sobretot es paga, amb l'absència marcada del jovent.

Recordo que per omplir tots els seients del Teatre Llagostero no era pas necessària l'actuació d'una Companya Professional, com la d'on "José Tamayo" amb en Carles Casaravilla al davant, ja, que quan actuaven els aficionats locals també la sala quedava sense un seient buit. Abans, amb una jornada feïna de deu i onze hores, de dilluns a dissabte, sempre es trobava temps i gent per portar a cap diferents aficions culturals o esportives, d'una manera desinteressada. Ara, si no es fa el mateix, tots sabeu que no és pas per motius de feina, ni per no disposar d'hores lliures...

Si voleu averiguar els veritables motius i trobar una explicació d'aquest desinterès, prego llegiu el meu modest comentari publicat al butlletí del juny passat i no hi doneu més voltos perquè, els fets, de moment em van donant la raó, donos els edificis sempre hem vist que es comencen pels fonaments i si aquests fallen... malament. Voure o dir les coses al revés seria enganyar-me a mi mateix i... als altres, que encara és més greu.

Bravo i bravo es mereix la colla "Amics del Teatre de Llagostera", per la lliçó de treball i afició que ens està donant, actuant en diferents llocs i també per demostrar-nos que, amb voluntat i sacrifici, es pot fer quelcom positiu per enlairar el nostre volgut poble, culturalment bastant a la oagut, és de justícia remarcar que la majoria dels components són casats i amb mainada.

La dita colla va participar, al Prat de Llobregat (Barcelona), en un Concurs Teatral obtinguent el Premi a la Popularitat. El passat 29 de Juny hi tornà a actuar, convidats pels organitzadors. Se li lliurà el trofeu guanyat, a més d'una placa commemorativa i diners per les despeses. Escric aquestes ratlles el diumenge 20 de Juliol i, segons tinc entès, també dintre de uns dies participarà en una Mostra de Teatre. Si l'obra surt escollida rebrà una subvenció, de la Diputació Provincial, per unes quantes situacions més. El director s'ha trobat en dificultats per a resoldre el paper d'alguns personatges en un parell de vegades, encara que això no ha estat obstacle per portar l'obra endavant i amb èxit. No és "coba", és la realitat.

Pots ser algú es molestarà o dirà que sóc un "pallisses", però, que em perdoni ja que aquesta no és pas la meua intenció, sinó exposar un criteri i uns fets personals.

Diuen que el jovent d'avui sí que es diverteix però que sospito que, el que hi diu, no sap pas el que és això, almenys de la manera que ho entenc jo o no vull pas dir que el meu criteri sigui precisament l'encertat ni molt menys. Per a mi, tothom faci el que cregui convenient, però val la pena reflexionar i pensar que, abans de fer el que doni la gana, primer s'ha de tenir ganes de fer alguna cosa i ningú em privarà de creure que hem es pot divertir i a l'hora enriquir-se culturalment.

Escolteu, explicaré el meu cas personal: Quant a divertiment, d'antuvi permoteu-me a vos que no canviaria cap hora del jovent d'ara, voltat del seu ambient, per una de les passades en l'assaig d'una obra teatral i sense comptar amb l'estona de bons norvis el dia de la posta en escena. Quant a enriquiment cultural, he de confessar amb pena, però és la veritat i la veritat s'ha de dir sempre, vaig aprendre de llegir el català, i altres coses, fent teatre. Encara no el sé escriure correctament però, com autodidacte, em defenso. Per aquest motiu sempre estaré en deute i agraït a l'art de les taules.

S' em pot dir, i per molts anys, que ara no és problema, doncs el català ja s'aprèn a l'escola. Perdoncu-me però a mi no em serveix aquesta petita excusa per no fer quelcom. No tinc res a ensenyar i sí molt a aprendre, però tampoc sóc dels que s'enlluerna amb falses visions o trepitja els núvols, sinó que m'alimento de realitats i visc tocant de peus a terra. Suposo que això no serà cap gros pecat?

PLANA LITERÀRIA

AL VOLTAIRISME DEL ERICH FROMM

Amb aquest article només pretenc donar la petita visió que jo tinc d'aquest autor, l'Erich Fromm, ja que he llegit només un parell de llibres de la seva quantiosa producció, "La por a la llibertat" i "l'art d'estimar", dos llibres molt diferents en quant a qualitat i interès temàtic i, per tant, molt polèmics.

Ultimament, després d'en Freud, s'analitza la psicoanàlisi des d'un punt de vista sociològic. L'Erich Fromm és un dels seus representants més significatius.

L'assumpte de la nova psicoanàlisi no és l'home en general, sinó l'home d'una determinada època, cultura i grup social i el per què de les diferències i canvis que es donen entre els diferents tipus d'home que ens mostra la història.

Erich Fromm ha contribuït molt a aquesta psicologia social sortida del psicoanàlisi. Ha analitzat la societat occidental i ha intentat conèixer els processos psicològics de formació i modificació del caràcter social de les diferents classes que l'integren.

Dins el llibre "Por a la llibertat" parla del feixisme no com a fenomen exclusiu d'un país contemporani i d'un moment històric, sinó com a manifestació d'una crisi de la nostra civilització.

L'home, degut a aquest procés d'individualització, que data de l'Estat Mitjà, té a certes característiques de l'estructura social capitalista contemporània està sotmès a un profund aïllament i soletat moral.

D'aquí l'agudesa actual de la crisi de la personalitat.

Per a en Fromm l'única solució és assegurar l'expansió de la personalitat, realitzant totes les seves potencialitats emocionals, volitives i intel·lectuals. Diu que la religió té una triple funció per a tota la humanitat: de consol per a les privacions que comporta la vida; d'estímul per acceptar emocionalment la seva situació de classe; i per a la minoria dominant, d'allengament dels seus sentiments de culpa deguts al sofriment dels oprimits.

En aquest mateix llibre fa referència a un text d'en John Dewey en el que es podria resumir quasi tot el seu llibre:

"L'amenaça més sèria per a la nostra democràcia no és l'existència d'Estats totalitaris estrangers. És l'existència dins les nostres pròpies actituds personals i en les nostres pròpies institucions, d'aquells mateixos factors que en altres països han estructurat la disciplina, l'uniformitat i la confiança en el "líder". Per tant, el camp de batalla està també aquí, en nosaltres mateixos i també en les nostres institucions".

No es cansa de dir que si volem combatre el feixisme hem d'entendre'l.

"L'art d'estimar", llibre molt seductor pel seu títol, m'ha semblat teòricament dogmàtic i antifeminista. L'autor estableix tota una sèrie de diferències psicològiques molt marcades entre l'home i la dona, sembla quasi l'única finalitat del llibre ja que ho repeteix continuament.

"Hi ha masculinitat i feminitat en el caràcter igual que en la funció sexual. Es pot definir el caràcter masculí diguent que té les qualitats de penetració, conducció, activitat, disciplina i aventura; el caràcter femení, les qualitats de receptivitat productiva, protecció, realisme, resistència, maternitat. (Sempre cal tenir present que dins cada individu es fonen ambdues característiques, però amb el predominar de les corresponents al seu sexe)."

Aquí, sembla oblidar, coses tan importants com els condicionaments educacionals i ambientals.

I podem seguir:

"Després dels sis anys, el nen comença a necessitar l'amor del pare, la seva autoritat i guia. La funció de la mare és donar-li seguretat en la vida; la del pare, ensenyar-lo, guiar-lo en la solució dels problemes que li planteja la societat particular en que ha nascut..."

Podem dir: Sí, de contradiccions en té tot-hom. Tampoc és l'única vegada que un intel·lectual oblidia a la dona en el llarg camí a recórrer.

Es a vosaltres a qui us toca jutjar.

Erich Fromm morí aquesta primavera passada.

IRONIES D'ESTIU

COL·LABORACIÓ

Aquest mes donarem vacances a "Ironies de la vida", i les farem "d'estiu", entrant en una crítica globalment favorable. Són dos temes: un el món infantil, del que crec que és de les darreres parts sanes que queden en la societat (net, pur, incorrupte, innocent, ... - tot i que el bombardeig sobre ells és constant: televisió, juguets innecessaris, l'experiència que agafen de la vida dels "homes" ...). -L'altre és una sortida a la rutina, a l'apatia, a la incomunicació del món dels grans. Es tracta del ressorgiment del grup de Teatre Local, de qual tasca ja en parla en Llorenç Ventura en aquest Butlletí, però que també vull comentar car em sembla significativament transcendent i positiva.

ELS CANTS DELS NENS DEL CASAL

Un dels fets més agradables, simpàtic, i humà, que he vist darrerament han estat els cants que es poden sentir a la tarda de molts d'aquests dies d'estiu en el carrer nou, la plaça, el parc infantil, ... -Són cançons divertides, tradicionals o de folk, actuals o de "protesta", entonades majoritàriament en català pels nens i nenes del Casal, acompanyats de llurs monitors. No importa si ho fan bé o no, és senzillament un cant de joia i alegria infantil amb tota la seva espontaneïtat, que sento com un bàlsam dins la vida complicada, accelerada, neguitosa, de cada dia.

EL GRUP D'AMICS DEL TEATRE

En el comentari sobre el mateix de l'amic Llorenç, m'ha fet gràcia una cosa: ressaltar el fet de que bona part dels components del grup són casats. -Sí és cert, i aquí vull fer una pregunta a tots els casats, a tots els qui després de consolidar la seva particular aventura sentimental, han pretès prescindir de tasques que en temps de "soltería" portaven la mar de bé. -¿El fet de formar una família, comporta necessàriament una total auto-marginació, o un canvi radical en l'actuació de temps anteriors?

Aquí queda; però precisament crec que la voluntat, il·lusió i ganes que hi posen els Amics del Teatre en aquesta nova època, em dona la raó. -"La Pepa Macà" l'han representada a Llagostera, El Prat del Llobregat (2 vegades), L'Escala, Les Planes, Vidreres, Sant Feliu de Pallarols, i properament a Santa Coloma de Farners, participant a la Mostra de Teatre que organitza la Diputació. -L'actuació a Sant F. de Pallarols, era a benefici dels minusvàlids i malalts, que allí han organitzat unes colònies. La representació fou un èxit i es recaudaren més de trenta mil pessetes que bona falta fan als animosos minusvàlids qual capacitat d'organització, esforç i treball és digne d'admirar i imitar. De la tasca dels Amics del Teatre, dedueïm les positives conseqüències.

El que pretenc més que res amb aquest escrit, és que el seu esforç no es quedés aquí, que es continués, que es facin més obres, que es torni el teatre al poble, -del que mai tenia que haver marxat (recordo amb enyorança aquelles vetllades d'estiu del Bell-Matí, senzilles, sense complicacions, però amb gran humor i entusiasme).

Tot això ara s'ha desvirtuat, s'ha desvaloritzat (una pèrdua més dins les moltes que implica el materialisme, el consumisme, el "modernisme" ...). Però crec que es pot retrobar, sinó amb el jovent, amb els que no ho són tant - que d'esperit potser molt més-. El cas és que s'endegui, i un bon inici és el teatre i amb ell el Grup d'Amics del Teatre. Endavant.

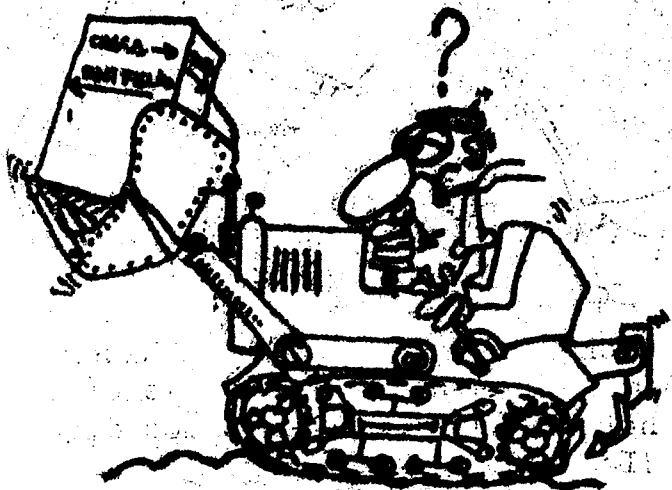
joan ventura brugulat

-Agost-80-

SUCCESSOS

Un dels principals problemes de l'estiu són els incendis forestals, que any darrera any destrueixen gran part dels boscos de l'entorn, convertint les nostres muntanyes en cementiris negres, que fan pensar cada vegada més en el poc temps de vida que resta al nostre globus terrestre. Però el que no es pot concebre, és que aquests incendis puguin ésser provocats expressament per la mà de l'home. Un d'aquests casos va passar fa uns quants dies prop de la nostra vila, concretament a Romanya de la Selva. Si no si arriba a temps, gran part d'aquella boscos havessin estat víctimes d'un desastrós incendi.

El problema, però, no està en que ja és un "havessin estat", perquè hi ha un "pot ser" immediat que no se sap com aturar.

Com he vist, en aquesta últims dies ens han estat netejant les carreteres de l'entorn; i fou així com a l'encreuament de la "Casa Blanca" es va trobar una antiga pedra que indicava les carreteres que convergeixen en aquella cruïlla. En aquells moments la cosa va semblar que no importava gaire; se la va deixar allí on es va trobar, fins que alguna persona de fora del poble va voler-se-la apropiat (no sabem si per ús personal o municipal). El fet és que s'hi va ésser a temps per evitar-ho i l'Ajuntament la va poder demanar, tot discutint si calia o no, perquè segons es veu hi havien discussions de tota mena. Ara ja tenim aquesta gran pedra esperant ésser útil, donca és perfecta per adonar, qualsevol plaça, espai verd, o el seu lloc d'origen.

LOS CIEGOS DE LLAGOSTERA LA NUIT.

EL CONDE BRACULA

Si es que ya digo yo que con este sueño que se ha puesto a hacer últimamente, no hay quien aguante este clima; con que, entre el sueño que cae y las resacas que afectan a la mitad norte y sistemas centrales dice el turismo que ya no viene más este año. ¡La hostia, tú!

Y hablando de clima, parece que últimamente las bajas presiones les vienen comiendo la masa encefalica (que mal suena, no?) a ciertos sectores de la economía local que podríamos denominar demo-mercantes o tienda-vendientes o simplemente "Botiguers". La de Orgasmos buagales que pueden sobrevenir, la situación es realmente crítica, ya hay quien habla de si el "Crack" del 29 con el hundimiento del antro ese de Wall Street va a ser pura caca de segunda al lado de los alucinios que producirá, en esta su ciudad, la arrolladora aparición de SUPER ALDI. Otros, los mas clarividentes, piensan que se trata de una maniobra desestabilizadora del conturbernio judeomasónico y demás aociados de la Internacionales Rojas S.A.. No se pierda el próximo episodio. Película a las 11.

Otra de las grandes polémica locales es la motivada por el reparo de los huesos, tendones, calidades varias de filete, y demás desguaces que se puedan practicar en los individuos de la especie humana, tan nuestra ella, despues de pasar por uno cualquiera de los mataderos de la "S. S.". Los Socialistas, tan desprendidos ellos, proponen que democráticamente sean apostados a los "chinos", entre los militantes de base que me se hayan portado en clase. De otro lado, los convergentes apoyarian una administración municipal de los mencionados bienes, ejecutadas a traves de los partidos mayoritarios, amén. Las juventudes del frente o viceversa, tienen prestas sus armas. Las rojas abrigadas, tambien. Los ciegos esos habiles vividores que cuando besamos lo hacemos de verdad porque a nadie le gusta besar por frivolidad, esperamos, y esperamos, entre otras cosas, que alguien le haga pufietero caso a la juventud, que se solucione el problema de sanidad, que vivan todos aunque vivan bien. A Chilipú, a pú.... Esperamos sus cartas a esta sección con sus criticas, aplausos, besos, mordiscos, jugar al tenis, esquiar, montar a caballo....

By:

EL CONDE BRACULA.